

Zepp-LaRouche: "Ukraine en bro – frem for et redskab"

Den 1. april – Der er et nyt system på vej frem i hele verden. Det er faktisk ikke en reaktion på "Ukraine/Rusland-konflikten eller andre" aktuelle begivenheder." Det vil, hvis det lykkes, hverken have karakter af "multipolaritet" eller "unipolaritet".

Denne forhåbningsfulde udsigt til et nyt system er en reaktion på det, som Lyndon LaRouche ofte, i midten af 1990'erne, betegnede som "afslutningen på en 650-årig historisk cyklus". Dette var en 100-årig overgang, der begyndte med, at Englands Edward III i 1343 afviste sin gæld til finanshusene Bardi og Peruzzi (for at redde deres sjæle fra åger og beslægtet skændig praksis), til Europas død og genfødsel efter 100 år med ødelæggende pest i storbyerne, elendighed, overtro og krig, ved hjælp af Firenze-koncilets renæssance i 1439, hvis ekstraordinære og kreative virkning på menneskeheden, bragte menneskehedens fremskridt videre, med mange tilbageslag, frem til i dag.

Firenze-koncilet og den nye måde at organisere samfundet på, som det var udtryk for, blev i vid udstrækning gennemført takket være kardinal Nikolaj af Cusas arbejde. Cusa var ikke blot grundlæggeren af den moderne europæiske videnskabelige metode; hans metode til at tænke og udøve diplomati, kaldet "Modsætningernes sammenfald", som er beskrevet i hans værk "Om den lærde uvidenhed", er den samme metode, som Helga Zepp-LaRouche anvender i dag til at skabe grupperinger på vegne af definitionen af en virkelig menneskelig fremtid.

Modsætningernes sammentræf er faktisk et højere princip for verdensordenen og er hverken "unipolær" eller "multipolær". Den store opgave, som civilisationen står over for i dag, er at sikre den uomstuelige ret og udføre en nations pligt til at

øge den materielle velstand for hvert enkelt individ og den stadig større menneskelige befolkning ved hjælp af universel tilgang til teknologiske fremskridt og universel uddannelse uden ondskabsfulde, affolkende sanktioner mod de fattige. Det er skillelinjen mellem vores retmæssige fremtid og udslettelse, sandsynligvis termonuklear udslettelse.

Helga Zepp-LaRouches optræden i dag i CGTN's program " Dialog Weekend ", på tærsklen til topmødet mellem Kina og EU, definerede i løbet af tre minutter skitsen af en alternativ politisk mulighed og faktisk en afvisning af geopolitikken – en ny global handlingsplan til overvejelse for alle topmødedeltagerne og underforstået, for befolkningerne i deres respektive nationer.

Som svar på det første spørgsmål, der blev stillet hende, erklærede fru Zepp-LaRouche: "EU skrev på forhånd på sin webside ... at de ønskede, at Ukraine-spørgsmålet (skulle være) praktisk talt det eneste spørgsmål (på topmødet), og at de ønsker, at Kina skal mægle og påvirke Rusland. Men jeg mener, at det er meget klart, at Kina ikke ønskede at tage parti. Men i betragtning af at EU's økonomi er i frit fald, faktisk med akkumuleringen af Covid og nu sanktionerne, er Europa slet ikke i en stærk position.

"Og jeg tror, Kina har en opfattelse, som jeg mener, egner sig til en mæglerrolle, og det er præsident Xi Jinpings idé om en fælles fremtid for den samlede menneskehed. Jeg mener, at dét er det vigtigste budskab lige nu, da vi befinder os i en situation, der strategisk set er farligere end under Cubakrisen, og derfor er det, vi virkelig har brug for, og jeg tænker, at Kina ville være i en enestående position til at opnå dette, nemlig at foreslå en ny international sikkerhedsarkitektur, som vil tage hensyn til alle verdens landes interesser.

For årsagen til, at vi har Ukraine-krisen, er på grund af NATO's ekspansion mod øst i 30 år, som Vesten ikke engang

ønsker at diskutere længere, men spørgsmålet er, hvordan vi kommer ud af det.

“Vi har brug for en ny sikkerhedsarkitektur, og jeg har foreslået, at den skal være i traditionen fra den Westfalske Fred, som afsluttede 150 års religionskrig i Europa. Og situationen i dag, i lyset af faren for atomkrig, er langt farligere end dengang. Og jeg tænker at europæerne fuldstændig ignorerer den kendsgerning, at der er ved at opstå et nyt system baseret på Shanghai-samarbejdsorganisationen (SCO), BRICS, kombinationen Rusland-Indien-Kina.

Indien har nægtet at lade sig trække ind i USA's lejr, men ønsker også at forblive neutralt. Og jeg tror, at den eneste måde, hvorpå vi kan komme ud af dette, er, hvis europæerne, og endelig også USA, vil forstå, at det er i deres egen interesse at samarbejde med Bælte- og Vej-Initiativet om at løse de virkelige problemer, som vedrører hele menneskeheden, nemlig at pandemien ikke er overstået.

“Vi har en fødevarekrise. Jeg mindes, at en kinesisk økonom for nylig sagde, at som følge af sanktionerne mod Rusland risikerer en milliard mennesker at dø af sult i år. Hvis Kina ville spille en mæglerrolle og sige, at alle disse problemstillinger skal adresseres samtidig, så kan Ukraine blive en bro i stedet for at være et geopolitisk redskab mellem EU og Rusland, det kunne blive en bro i samarbejdet på det eurasiske kontinent.”

I dialogen med Zepp-LaRouche, deltog professor John Gong fra “University of International Business and Economics”, som er velkendt af medlemmerne af Schiller Instituttet. Han påpegede, efter at have diskuteret, hvad han troede, at EU's ledere ville ønske at diskutere vedrørende Ukraine, at “vi er nødt til at tale om en principiel neutralitetsholdning. Det betyder, at jeg f.eks. vil foreslå (at Kina) afholder sig fra at sælge våben og fra at bidrage med noget som helst til militæret i kampen mod Ukraine. Det er det første princip. Det

andet er, at Kina bør spille en mere proaktiv rolle som mægler i forbindelse med en våbenhvile, som mægler i en politisk løsning i Ukraine. Og for det tredje vil jeg stadig holde fast i opretholdelsen af almindelige handelspositioner. Fordi – dette er meget vigtigt. Historisk set dræber sanktioner på lang sigt faktisk flere mennesker end krig ... i dette tilfælde kan vi se udsigten til, at mennesker vil dø, ikke kun i Ukraine.

Jeg har den hypotese, at hvis det internationale samfund undlader at gribe ind, vil det største antal mennesker i denne krig sandsynligvis være mennesker uden for Ukraine. Med andre ord, hvis vi ser på priserne på korn, priserne på fødevarer, priserne på fødevarer i Mellemøsten, f.eks. i Nordafrika og (andre) afrikanske lande, har disse høje priser som følge af krigen tydeligvis konsekvenser og følgevirkninger for en stor del af udviklingslandene. Så jeg mener, at det er meget vigtigt at opretholde disse normale handelsforbindelser....”

I modsætning til dette perspektiv fra Firenze og dets opfattelse af menneskeheden står “Det nye Venedig” af den store affolkning, som fejlagtigt kaldes (Great Reset) “Den store Nulstilling”. “Økonomiske lejemordere”, som f.eks. den stedfortrædende nationale sikkerhedsrådgiver for international økonomi Daleep Singh, som er blevet udsendt for at true Indien. Ifølge Pakistans premierminister Imran Khan er de også på vej efter ham.

Victoria Nuland, Ukraines kagemonster, var også i gang med at lave noget skidt i Sri Lanka, alt sammen inden for de sidste 72 timer. Ifølge premierminister Khan, der står over for en mistillidsafstemning i weekenden, har USA gjort det klart, at han skal forlade sit embede, eller hans nation endnu en gang vil blive udsat for “Bhutto-behandlingen”. Dette henviser til den begivenhed i 1976, hvor Henry Kissinger lod den daværende premierminister Zulfikar Ali Bhutto vide, at hvis Pakistan ikke ville opgive deres fuldt udbyggede atomenergi-program, hvilket Bhutto faktisk nægtede at gøre, ville han som

gengældelse “statuere et forfærdeligt eksempel med ham”.

Med Bhuttos egne ord, smuglet ud af hans dødscelle: “Dr. Henry Kissinger, USA’s udenrigsminister, har et brilliant intellekt. Han sagde til mig, at jeg ikke skulle fornærme USA’s efterretninger ved at sige, at Pakistan havde brug for oparbejdningsanlægget til sine energibehov. Som svar sagde jeg til ham, at jeg ikke vil fornærme USA’s efterretninger ved at diskutere Pakistans energibehov, men at han på samme måde ikke bør fornærme Pakistans suverænitet og selvrespekt ved at diskutere dette anlæg i det hele taget...” Kissingers trussel blev faktisk ført ud i livet, og Bhutto blev henrettet – men ikke besejret.

Atomprogrammet blev stående. Men i dag, i en mere kompleks verden og over for en muterende global pandemi, der potentielt er lige så dødelig som byldepest, må der dannes en højere enhed mellem Pakistan, Indien, Kina, Rusland og andre nationer, herunder et USA, der er befriet fra City of London, gennem den form for dialog, som Helga Zepp-LaRouche fører på CGTN.

Denne dialog, der er opdelt i tre emner, sikkerhed, økonomi og udvikling, vil blive foretaget på Schiller Instituttets konference om at udarbejde en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for alle nationer den 9. april i år. Den avancerede praksis for medborgerskab i en verdenskrisetid begynder med deltagelse i og organisering af denne begivenhed, der finder sted om tre dage, og som starter nu.

LaRouches plan for en ny

international økonomisk arkitektur.

Inkl. Udkast til plan for genopbygning og udvikling af Ukraine

Den 28. marts 2022 – Det følgende er en foreløbig udgave af et politisk forslag fra Schiller Instituttet, som blev udarbejdet og skrevet af en arbejdsgruppe fra Executive Intelligence Review, bestående af Claudio Celani, Richard Freeman, Paul Gallagher, Marcia Merry-Baker, Dennis Small og Karel Vereycken.

Resumé af handlingsplanen

Udviklingen i 2022 til dato har gjort det helt klart, at Lyndon LaRouches forudsigelser i det sidste halve århundrede om det uundgåelige sammenbrud af det finansielle system med flydende valutakurser efter Bretton Woods var rystende præcise. Verdensproduktionen af fysiske økonomiske basale varer er styrtdykket; hyperinflation af finansielle aggregater har udløst kraftigt stigende priser på forbrugs- og produktionsvarer, hvilket har gjort dem utilgængelige for en stor del af menneskeheden; handelskrig under dække af sanktioner er brudt ud på verdensplan; og pandemier af gamle og nye sygdomme har allerede direkte og indirekte kostet omkring 18 millioner mennesker livet. En global hungersnød er nært forestående.

De politiske ledere og massemedierne i Vesten giver patetisk Vladimir Putin skylden for alt dette – og mere til. Men den egentlige, underliggende årsag er det årtier lange fald i menneskehedens “potentielle relative befolkningstæthed”, som

helhed – LaRouches metode til at måle et samfunds evne til at reproducere sig selv på et stadigt stigende niveau af velfærd, videnskab og klassisk kultur for en voksende befolkning – et sammenbrud, der er resultatet af den nedskæringspolitik, som City of London og Wall Street gennem et halvt århundrede har påtvunget os.

Den mekanisme, gennem hvilken denne politik i dag føres til sin "endelige afvikling", er en radikal afkobling af verdensøkonomien i to bittert modsætningsfyldte blokke – en militariseret NATO-dollarblok og Bælte- og Vejblokken – som begge er tiltænkt at blive kastet ud i et inferno af affolkning og krig, meget muligt inklusive termonuklear krig.

Det er særligt sigende og forfærdeligt, at de spirende Bælte- og Vejforbindelser via jernbane, der strakte sig fra Kina gennem Rusland og ind i Europa, er blevet næsten fuldstændig afbrudt af de igangværende sanktioner og krigen.

Det er nu også på tide, at Lyndon LaRouches programmatisk løsning på denne krise bliver helt og aldeles indlysende, og at der handles derefter, over hele jorden – mens der stadig er tid til at gøre det. I modsætning til Londons malthusianske afkobling af verdens fysiske økonomi, må verdens nationer i stedet kobles sammen igen omkring et program for økonomisk vækst og sikkerhed for alle og enhver, en ny international arkitektur for sikkerhed og udvikling.

Det væsentlige i denne programmatisk politik blev fastlagt af LaRouche i hans Fire Nye Love fra 2014, som er lige så gældende i dag, som da de blev udformet for otte år siden (se boks 1 nedenfor). Under de nuværende omstændigheder med den åbenlyse "totale krig", som det finansielle etablissement fører mod Rusland (og snart Kina), og som omfatter alle de væsentlige kendetegn ved strategisk tæppebombning af fjendtligt territorium, er det nødvendigt med en omgående handlingsplan, der er centreret omkring disse Fire Love:

1. Fysisk økonomi: Rusland har allerede vedtaget krigsøkonomiske foranstaltninger for at forsvare sin grundlæggende nationale kapacitet og garantere selvforsyning med de vigtigste økonomiske livsfornødenheder. Den "strategiske trekant" bestående af Rusland, Indien og Kina vil imidlertid være endnu mere effektiv til at opfylde de væsentlige fysisk-økonomiske behov hos deres fælles befolkning, som udgør 38% af verdens samlede befolkning, hvis de arbejder sammen. Denne RIC-kombination – som var den oprindelige kerne i det, der senere blev til BRICS-landene – producerer 43 % af verdens hvede, 23 % af naturgassen, 66 % af stålet og enorme mængder af råstoffer af afgørende betydning. De har også kapaciteter i verdensklasse inden for kerneenergi, jernbaner og andre infrastrukturer, rumforskning og andre avancerede teknologier (se tabel 1).

Tabel 1: RIC's fysiske økonomi, udvalgte parametre (kommer senere)

På trods af mangler i visse økonomiske sektorer (værktøjsmaskiner og andre kapitalgoder, lægemidler, fly osv.) er RIC'erne stærkt positioneret med hensyn til den fysiske økonomi til at etablere en "regional blok, der enten opererer uden for eller parallelt med det eksisterende IMF-system", som Lyndon LaRouche anbefalede for år tilbage. Alliancen mellem Kinas Bælte- og Vej-Initiativ (BRI) og den russisk ledede Eurasiske Økonomiske Union (EAEU) er allerede en operationel hjørnesteen i et sådant foreslået nyt arrangement.

2. Fast valutakurssystem: Handel og produktive investeringer inden for en sådan blok vil finde sted ved at etablere et fast valutakursforhold mellem deres valutaer med et lille spænd for midlertidige udsving. Denne ordning vil udelukke enhver indtrængen af spekulative finansieringsstrømme i dollar eller relaterede finansielle bevægelser. Pariteterne mellem deres respektive valutaer vil således ikke længere have noget forhold til det spekulative system med flydende dollarkurser, men vil blive fastlagt direkte af aftaler mellem regeringer og

dermed ikke af det manipulerede spekulative "marked".

Der vil også blive forhandlet om en regional fælles valuta for at lette international handel, investeringer og afvikling af konti – med en guldunderstøttet renminbi som en fremtrædende løsningsmodel. Dette vil gøre det muligt at "forhandle en række langfristede sæt af beskyttende traktat-aftaler på lang sigt om kredit, told og handel mellem en række førende nationer", som LaRouche skrev i 2004 (se boks 2, vedlagt dette dokument).

3. Fuldstændig kapital- og valutakontrol og målrettet kredit: Hvert af landene vil også etablere en fuldstændig beskyttet national valuta og et nationalt banksystem, hvilket kræver: fuldstændig kapital- og valutakontrol; en fast valutakurs i forhold til andre valutaer (som angivet i punkt 2); og udstedelse af målrettet, produktiv kredit med lav rente til prioriterede projekter. I Ruslands tilfælde ville en guldunderstøttet rubel (eller en ny "stærk rubel") opfylde disse krav på en eksemplarisk måde; guldunderstøttede valutaer kunne også indføres i Kina og Indien, og dette kunne udvides til den fælles valuta.

Tiden med høje renter for at tiltrække "carry-trade"-spekulative finansielle strømme fra udlandet vil blive bragt til et brat ophør. I et land i udviklingssektoren har en sådan streng adskillelse mellem den beskyttede, produktionsbaserede nationale valuta og den spekulative London-orienterede internationale dollar den samme funktion som Glass/Steagall-bankadskillelsen i USA. Dette er en forudsætning for at etablere en Hamiltonisk nationalbank til at organisere udstedelsen af nye, lavt forrentede, produktive kreditstrømme til højteknologiske sektorer i nationens fysiske økonomi – "et massivt supplement af langfristet kredit til kapitaldannelse med indledende vægt på kapitaldannelse i den grundlæggende økonomiske infrastruktur", med LaRouches ord.

4. RIC-plus: RIC-nationerne vil udgøre den grundlæggende kerne

i en ny international arkitektur, som vil være åben for alle nationer, der er villige til at deltage på grundlag af sådanne sunde fysisk-økonomiske principper. Der er næppe tvivl om, at de fleste nationer i udviklingssektoren vil finde denne nye arkitektur langt mere fordelagtig for deres egne behov, end den ødelæggelse som det bankerotte transatlantiske finanssystem nu pålægger dem, og de vil hurtigt orientere sig mod en sådan foranstaltning. En mulig umiddelbar udviklingsblok er Shanghai-samarbejdsorganisationen eller SCO (Kasakhstan, Kirgisistan, Pakistan, Tadsjikistan og Usbekistan, ud over Rusland, Indien og Kina), som nogle førende eksperter har anset for at være tilstrækkelig bred til at fungere som en mulighed for at iværksætte et nyt guldbaseret monetært system uden dollar, baseret på en traktat mellem de lande, der har taget initiativ til det.

Den massive eksport af kapitalgoder til udviklingslandene vil være af central betydning for RIC-blokkens produktive ekspansion. Store infrastrukturprojekter i disse lande vil også være en integreret del af den økonomiske genopretning i verden. Langfristede, lavtforrentede kreditter til sådanne aktiviteter vil blive udstedt i den nye fælles RIC-valuta, på samme måde som renminbi allerede anvendes af BRI i dag, blot i langt større omfang. Kreditter til avancerede teknologiske produktive økonomiske aktiviteter – til forskel fra spekulative aktiviteter – er ikke inflationære og tilbagebetales bekvemt gennem den produktivitetsforøgelse, som sådanne investeringer vil medføre.

5. USA og Europa skal tilslutte sig Bælte & Vej: Det vil være af særlig betydning at få såvel USA som de europæiske nationer med i dette nye sæt af internationale aftaler. Det amerikanske og europæiske folk og deres økonomier vil klare sig langt bedre i forbindelse med RIC og Bælte- og Vej-Initiativet, end under det afindustrialiserings- og affolkningsregime, som de nu står overfor under det nuværende bankerotte britisk styrede system. Lyndon LaRouche omtalte denne politik som en alliance

mellem fire magter (Rusland, Indien, Kina og USA), som alene ville have den nødvendige styrke til at gøre en ende på det Britiske Imperium en gang for alle. For at gøre dette kræver det udelukkende, at USA vender tilbage til sit forfatningsmæssige formål, herunder det amerikanske økonomiske system, som Alexander Hamilton var banebrydende for, og at suveræne nationer i Europa handler på samme måde.

6. Genopbyg Ukraine gennem øst-vestligt samarbejde: Det umiddelbare fokus for et sådant økonomisk samarbejde til gavn for alle vil være Ukraine. Det, der i dag er en blodig slagmark, ville blive en model for øst-vest-samarbejde. Den engang så magtfulde ukrainske økonomi – ødelagt af 20 års økonomisk liberalisme efter uafhængigheden; efterfulgt af endnu en forringelse efter det vestligt ledede Maidan-statskup i 2014; og nu hærget af krig – kan genopbygges og genoplives ved hjælp af fælles bestræbelser. Ukraine vil blive omdrejningspunktet for transit via Bælte & Vej fra Kina til hele Europa og genopbygge Ukraines engang så magtfulde videnskabelige, tunge industri- og landbrugssektorer til gavn for hele verden.

Ovennævnte seks foranstaltninger udgør ikke en langsigtet strategi, ej heller er de et forslag på mellemlang sigt. De er en kortsigtet handlingsplan, der er nødvendig for at standse den massive økonomiske ødelæggelse, der allerede er i gang, stoppe de geopolitiske drevne krige og skabe den nødvendige arkitektur for en fremskyndet vækst og udvikling af alle nationer.

Boks 1: LaRouches "Fire Nye Love"

Den 8. juni 2014 skrev Lyndon LaRouche et dokument med titlen "De fire nye Love til at redde USA nu! Ikke en mulighed: En omgående nødvendighed", som understregede følgende fire politiske krav:

1. Den øjeblikkelige genindførelse af Glass/Steagall-loven,

der blev indført af den amerikanske præsident Franklin D. Roosevelt, uden ændringer, hvad angår handlingsprincippet. Det betyder, at hele den spekulative finansboble skal gennem en konkursbehandling.

2. En tilbagevenden til et system med et topstyret og grundigt defineret nationalt banksystem, som specificeret af USA's første finansminister, Alexander Hamilton.

3. Formålet med brugen af et sådant føderalt kreditsystem er at skabe en højproduktiv udvikling i forbedringer af beskæftigelsen; med den ledsagende hensigt at øge den fysisk-økonomiske produktivitet og levestandarden for personer og husholdninger.

4. Vedtage et fusionsdrevet "lynprogram" for at fremme de fundamentale gennembrud inden for videnskab, som ubegrænset økonomisk vækst og udvikling kræver.

LaRouche-planen fortsætter med følgende kapitler:

- 1. Sanktioner afkobler verdensøkonomien og fører den ud mod afgrunden**
- 2. Sanktioner fremskynder det transatlantiske finansielle sammenbrud**
- 3. Udkast til plan for genopbygning og udvikling af Ukraine**

En pdf af hele rapporten findes nedenunder.

Udkast til en plan for at genopbygge og udvikle Ukraine

Følgende er det sidste kapitel fra (Link:) LaRouches plan for en ny international økonomisk arkitektur

Fred gennem udvikling er kodeordet for politikken for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, og det skal anvendes umiddelbart i forbindelse med genopbygningen af et neutralt Ukraine efter krigen.

Selv om omfanget af ødelæggelserne som følge af den

igangværende krig er ukendt på nuværende tidspunkt, er det en kendsgerning, at Ukraines økonomi kan og bør genopbygges og omdannes til en førende videnskabelig-teknologisk avanceret økonomi som et knudepunkt mellem den østlige og vestlige del af Eurasien. Det kan hæve sin levestandard og sin arbejdsstyrkes kognitive og kreative evner, samtidig med at det afviser City of London-IMF's destruktive rådgivning, som har ført landet til tre årtiers økonomisk ødelæggelse. Det kan genopbygges ud af de murbrokker, som den nuværende krig efterlader i sit kølvand.

Ukraines iboende potentiale er stort. Landet har historisk set haft en kvalificeret og produktiv arbejdsstyrke med kvalifikationer i verdensklasse inden for en række områder. Det har et betydeligt industrielt bælte i regionen mellem og inklusive Dnipropetrovsk-regionen og Donetsk Folkerepublikken (tidligere Donetsk-regionen i Ukraine), som har produceret mere end en tredjedel af Ukraines samlede industrielle udbytte. (I denne undersøgelse betragter vi den omstridte Donetsk Folkerepublik [D.P.R.] og Luhansk Folkerepublik [L.P.R.], hvis nøjagtige status vil blive fastlagt ved fredsforhandlinger, og Ukraine som en del af den samordnede region, der skal udvikles). Ukraine har design- og maskinfabrikkerne Juzhmash og Juzhnoye, der er involveret i produktion af rumfartøjer, raketter og støbegods, og Antonov Aeronautics, der er specialiseret i fragtfly, som alle kunne udvides til at producere rumrelaterede køretøjer, men en del af dem kunne ombygges til at fremstille f.eks. laserværktøjsmaskiner.

Landet er udstyret med 20 % af jordens "sorte muld", der kan producere rigeligt med hvede, korn og mange andre landbrugsafgrøder, både til eget brug og til eksport til hele verden. Landets jernbanenet er gammelt og nogle steder nedslidt, men det kunne opgraderes til at omfatte elektrificerede højhastighedstog eller magnetiske svævebaner, idet man udnytter dets privilegerede centrale geografiske

beliggenhed til hurtigt at transportere varer og mennesker nord-syd og øst-vest gennem hjertet af Eurasien, et centralt led i Bælte- og Vej-Initiativet. Ukraine er faktisk det perfekte omdrejningspunkt for at erstatte det nuværende globale paradigme for økonomisk sammenbrud og krig, med en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der er baseret på princippet om fred gennem udvikling.

Tredive års ødelæggelse

Efter Sovjetunionens opløsning i 1991 erklærede Ukraine sig uafhængigt den 24. august 1991, men dets "uafhængighed" blev kortvarig. Med det samme kom en sværm af økonomer fra IMF, Wall Street og City of London og gennemtvang en politik med privatisering, lukning af fabrikker, fyring af arbejdere osv. Økonomen Dr. Natalia Vitrenko, formand for Ukraines progressive socialistiske parti (PSPU), dissekerede resultaterne af denne destruktive politik på en konference den 13.-14. april 2013, hvis tale blev gengivet i EIR-magasinet den 3. maj 2013. Vitrenko berettede: "Hvor Medens Ukraine tidligere havde 16 store værktøjsmaskinfabrikker, som producerede 37.000 værktøjsmaskiner i 1990, er der nu kun tre tilbage, som knap nok er på benene; de producerer kun 40 værktøjsmaskiner om året."

Vitrenko bemærkede endvidere, at hvis man sammenligner niveauet i 2012 med 1990, så var Ukraines elproduktion efter 22 år faldet med 35 %, dets stålvalseproduktion var faldet med 57 %, og dets traktorproduktion var kollapsede med 94,3 %. I løbet af disse år med pengepolitisk "uafhængighed" mistede Ukraine 12 millioner arbejdspladser, og befolkningen blev gradvist fattigere.

Et vendepunkt i Ukraines historie indtraf i slutningen af 2013: Den ukrainske præsident Viktor Janukovitj besluttede den 21. november at undlade at underskrive en associeringsaftale om frihandel med EU, og han overvejede andre alternativer for Ukraines udvikling. Den 3.-6. december aflagde Janukovitj et

statsbesøg i Beijing. Her mødtes han med den kinesiske præsident Xi Jinping og forpligtede Ukraine til at tilslutte sig Bælte- og Vej-Initiativet, hvis oprettelse Xi havde annonceret blot tre måneder tidligere den 7. september i Kasakhstan. Den 5. december kommenterede det kinesiske udenrigsministerium mødet: "Ukraine har engang skabt vigtige forbindelser mellem de østlige og vestlige civilisationer, og ligger på den vej som den kontinentale bro over Eurasien skal passere. Ukraine er klar til at deltage i opbygningen af "Silkevejens Økonomiske Bælte". Den kinesiske part udtrykker tilfredshed med dette og er parat til at drøfte relevant samarbejde med den ukrainske side."

Kina og Ukraine underskrev en strategisk partnerskabsaftale, og Kina indvilligede i at investere 8 milliarder dollars i Ukraines økonomi, ifølge Ukraine Monitor fra 6. december 2013.

Samarbejde med Rusland var også på dagsordenen. Den daværende russiske vicepremierminister, Dmitrij Rogozin, havde etableret en arbejdsgruppe om russisk-ukrainsk industrisamarbejde, der involverede militær og fælles rumproduktion, som blev konsolideret med Rogozins rundrejse fra 1.-3. december til industriplanlægning i industriområdet Dnepr-bugten, der kulminerede med et møde med Ukraines daværende premierminister Mykola Azarov.

Disse udviklingsperspektiver var mere, end det forfærdede britiske og amerikanske etablissement kunne tolerere, og de gik "live" med gamle kapaciteter i Ukraine, herunder Victoria Nuland, den daværende amerikanske vicesstatssekretær for europæiske og eurasiske anliggender, og netværkene omkring tilhængere af den pro-nazistiske kollaboratør Stepan Bandera, som blev indsat for at optrappe vold og kaos for at vælte Janukovytsj-regeringen – hvilket det lykkedes dem at gøre den 24. februar 2014. Den på forhånd udvalgte Arsenij Jatsenjuk blev indsat som premierminister den 27. februar 2014 på Victoria Nulands opfordring for at genindføre City of London-IMF-politikken, der havde anstiftet så megen ødelæggelse og

lidelse i Ukraine i 21 år.

Mellem 2012 og 2019 faldt Ukraines samlede arbejdsstyrke med 3,96 mio. arbejdstagere eller med 18,6 %; arbejdsstyrken inden for landbruget faldt med 486.000 arbejdstagere (med 13,9 %); arbejdsstyrken inden for industrien faldt med 884.000 arbejdstagere (med 26,4 %); og arbejdsstyrken inden for fremstillingsindustrien (en del af industriarbejderne) faldt med 443.000 arbejdstagere (med 19,5 %).

I 1992 havde Ukraine en samlet befolkning på 51,9 mio. mennesker. I 2012 var den faldet til officielt 45,4 millioner, selv om økonomen Vitrenko oplyste, at det faktiske tal dengang var 39 millioner. I 2020 var det officielle befolkningstal 41,4 millioner, inklusive befolkningen i Donbas (men med Vitrenkos justering ville det være tættere på 35 millioner). Efter officielle standarder har Ukraine haft den største befolkningsnedgang af alle europæiske lande mellem 1992 og 2020, og alt dette skete før den russiske militæroperation i Ukraine den 24. februar 2022. Nu er der yderligere ca. 4 millioner ukrainere, som er emigreret til udlandet, og et ukendt antal, der er blevet internt fordrevet.

At vende processen, at genopbygge Ukraine

Ukraine kan tage nogle afgørende skridt som en del af en ny international økonomisk arkitektur, som præsenteret tidligere i dette dokument.

For det første bør Ukraine i første omgang lægge den største vægt på at genopbygge og udvikle sin produktive arbejdsstyrke. I en webcast den 7. december 2012 sagde økonomen Lyndon LaRouche følgende: "Vi har én befolkning på denne planet, og vi har brug for hvert eneste forbandede individ på denne planet: Vi har behov for dem! De har et formål med at eksistere, fordi de kan blive mere produktive, og når de bliver mere produktive, så bliver deres børn mere produktive og så fremdeles; menneskehedens evne til at håndtere disse

problemer øges.”

I løbet af det næste årti bør Ukraine sigte mod at få 10 millioner arbejdere tilbage i arbejdsstyrken, herunder 4 millioner flere industriarbejdere, og af dem bør der være en stigning på 2 millioner arbejdere i fremstillingsindustrien.

I 2019 havde Ukraine 118.935 fremstillingsvirksomheder, nogle med så få som fem ansatte. I dag er det utvivlsomt langt færre, men Ukraine bør sigte mod at øge dette med ca. 50.000 nye fremstillingsvirksomheder inden 2032 og udvide størrelsen og arbejdsstyrken i eksisterende fremstillingsvirksomheder. Den førende sektor i denne forbindelse bør være maskinværktøjsindustrien, og der bør bringes mestermekanikere fra Kina, Tyskland, Italien og Schweiz til at arbejde sammen med ukrainske værktøjsmaskineksperter for at uddanne en ny generation af værktøjsmaskinarbejdere.

Ukraine har en officiel ungdomsarbejdsløshedsprocent, der svinger mellem 15 % og 22 %, selv om den reelle arbejdsløshedsprocent angiveligt er meget højere. Ukraine bør oprette et civilt bevarelseskorp efter samme model, som det USA's præsident Franklin Roosevelt oprettede i USA i marts 1933 for at ansætte og uddanne arbejdsløse unge. Det ukrainske korp bør fokusere på lægeligt og hospitalsmæssigt hjælpearbejde og endog støttefunktioner i forbindelse med opbygning af hospitaler og anden infrastruktur, sammen med uddannelseskurser, der gives om aftenen, som en del af et verdenssundhedssystem efter de retningslinjer, som Schiller Instituttets stifter Helga Zepp-LaRouche har foreslået.

For det andet skal Ukraine genopbygge mange af sine byer og genopbygge og modernisere sit industribælte. En betydelig del af områdets industri er koncentreret i to store regioner: Dnipropetrovsk-regionen i den sydøstlige del af landet og D.P.R. i den østlige del, som hver især havde frembragt omkring 17 % af Ukraines industriproduktion før krigen.

D.P.R. koncentrerer sig overvejende om stålproduktion, kemisk industri og kulminedrift. Det har også videnskabelige centre. Det er vigtigt, at Donetsk by og Mariupol udgør to ender af en enkelt industrikorridor med industrivirksomheder. I Mariupol ejer selskabet Metinvest, der kontrolleres af milliardæren Rinat Akhmetov, to store stålværker samt andre anlæg, der tilsammen angiveligt beskæftiger 40.000 mennesker. Den demokratiske Folkerepublik er blevet negativt påvirket af faldet i kulproduktionen. I 2013 producerede Ukraine 84 mio. tons kul. Sidste år var tallet nede på 29 mio. tons, hvilket er et brat fald på to tredjedele. En stor del af områdets miner er placeret i Donbas-regionen. Flere af D.P.R.'s kulminer er blevet oversvømmet af voldsomme regnskyl i de sidste par år og gjort ubrugelige, og centralregeringen i Kyiv har ikke gjort meget for at hjælpe. Dette har skadet Ukraines stålproduktion. De britiske royales hellige "Great Reset"-korstog mod kul skader Ukraine yderligere.

Dnipropetrovsk-regionen, der er et center for sværindustri, er kendetegnet ved mange anlæg, der producerer en bred vifte af industri- og kapitalgoder, herunder støbejern, valset metal, rør, maskiner, maskiner, mineudstyr, landbrugsudstyr, traktorer, sporgogne, køleskabe og fødevarerforarbejdning.

Flere store mineselskaber er beliggende i Kryvyi Rih, den længste by i Europa, som ligger i Dnipro-regionen. ArcelorMittal, den største stålproducent i Ukraine med en årlig produktion på mellem 4 og 6 millioner tons, er beliggende i Kryvyi Rih. Juzhmash og Juzanoye, to store statsejede virksomheder, som var kernen i Sovjetunionens forsvars- og rumfartsproduktion, ligger også i Dnipro-regionen.

I disse to industricentre, som tilsammen producerede mere end en tredjedel af Ukraines industriproduktion, er en del af fabriksudstyret nedslidt – nogle stammer fra den midterste del af Sovjettiden – og en del af infrastrukturen er utilstrækkelig. Deres opretholdelse vil kræve betydelige

kapitalinvesteringer i teknologisk opgradering og modernisering af kapitalgoder og anlæg samt opførelse af mange nye fabrikker. Dette bør være en fælles indsats i form af en Marshallplan-lignende indsats fra industrinationerne i Vest og Øst, ikke ulig det der var nødvendigt for at hjælpe med at genopbygge Tyskland efter Anden Verdenskrig.

For det tredje, jernbaner. Den vedlagte figur med titlen "Railroad and Road Corridors Across Eurasia", som først blev vist i Schiller Instituttets rapport "The New Silk Road Becomes the World Land-Bridge", bind II, viser Ukraines fysiske centrale placering i forhold til World Land-Bridge. I øjeblikket går 80-90 % af den godstrafik, der transporteres fra Asien til Europa, gennem jernbanelinjerne i den nordlige korridor, som går gennem Rusland, og som er blevet bragt næsten til standsning på grund af sanktionerne.

[[Indsæt MAP på s. 108 i SI specialrapport]]

En del af Ukraines jernbanenet er forældet og har et stort behov for genoplivning. Halvdelen af dets 21.640 kilometer (13.447 miles) er elektrificeret, men det kan ikke håndtere højhastighedstrafik undtagen på nogle få strækninger. I 2021 underskrev Krzaliznytsia, de ukrainske jernbaner, imidlertid en aftale med det italienske jernbaneselskab Ferrovie dello Stato Italiane om at gennemføre en forundersøgelse af muligheden for at indføre højhastighedstogtrafik i Ukraine. Centralt i forslaget er opførelsen af en højhastighedsjernbanelinje fra Odessa til Kyiv til Lviv, en afstand på 790 km (489 miles). Denne højhastighedsrute skal udvides til at forbinde det vestlige Ukraine (hvor Kyiv og Odessa ligger) med Dnipro og D.P.R. i øst. Systemet omfatter passagertransport, men det bør udvides til også at befordre gods. Kineserne, der er verdens førende aktør inden for jernbanebyggeri, er også interesseret i at bygge højhastighedstog i Ukraine.

En jernbanelinje med højhastighedstog til transport af

passagerer og gods gennem Ukraine ville kræve ca. 10.000 km nye strækninger (6.200 miles).

For det fjerde har Ukraine en meget fremtrædende og kompetent rumfartsindustri, som er forankret i det Kyiv-baserede Antonov Aeronautics og virksomhederne Juzhmash og Juzhnoye. Både Juzhmash og Juzhnoye har hovedkvarter i den sydøstlige ukrainske by Dnipro i Dnipropetrovsk-regionen, der er døbt "Rocket City" efter sin rumindustri. I sovjettiden fungerede Dnipro som et af de vigtigste centre for rum-, atom- og militærindustrien og spillede en afgørende rolle i udviklingen og fremstillingen af ballistiske missiler til U.S.S.R. Et af de kraftigste interkontinentale ballistiske missiler (ICBM'er), der blev anvendt under Den kolde Krig, var R-36, som senere blev et forbillede for Tsyklon-familien af løfteraketter. Både R-36 og Tsyklon blev designet af Juzhnoye og fremstillet af Juzhmash.

Vejen ud af den militære produktion var rumfartsindustrien. Begge virksomheder blev rygraden i landets rumindustri og byggede over 100 løfteraketter om året. I Vesten fik de opmærksomhed for at designe og fremstille de første trin til Antares-raketten, som opsendte Northrop Grumman Cygnus-lastbilen til den internationale rumstation. Og Juzhnoye fremstiller også motorer til Europas Vega-raketter.

Ud over rumfartøjer og raketter fremstiller Juzhmash også landingsgear, støbegods, smedegods, traktorer, værktøj og industriprodukter. Disse virksomheder og andre af Ukraines forsknings- og produktionsfaciliteter råder over gigantiske hangarer og komplekse testsystemer, der repræsenterer investeringer i milliarder af dollars.

Antonov Aeronautics fremstiller især tunge militære og kommercielle transportkøretøjer samt passagerfly og er også førende på verdensplan inden for lufttransport af rumkomponenter og fragtrelaterede satellittransporter. I 2016 blev det lagt ind i det nyoprettede Ukrainian Aircraft

Corporation.

Juzmash, Juzhnoye og Antonov beskæftiger tilsammen 40.000 medarbejdere, hvoraf mange er ingeniører, rumforskere osv. De og deres komplekse enheder, udgør en ægte perle, ikke kun for rumforskning, men for deres bredere kapacitet, hvoraf en del kunne producere nye produkter såsom laserværktøjsmaskiner og mange andre avancerede maskiner, som Ukraine og andre nationer vil få brug for.

For det femte er Ukraines rige sorte muld en velsignelse for menneskeheden. Ukraine er en af verdens største korneksportører og eksporterer ifølge USA's landbrugsministeriums prognose fra marts 2022, for perioden 2021/22, 20 mio. tons hvede, 27 mio. tons majs og 6 mio. tons byg. Landet er verdens største producent af solsikkefrø og en af verdens syv største producenter af kartofler, tørrede ærter, gulerødder, agurker, græskar, kål, raps, sukkerroer osv. Med de rette internationale ordninger kunne det brødføde en del af Afrika.

For det sjette kræver alle disse projekter en enorm mængde støtte. Den økonomiske politik i Ukraine, der er dikteret af IMF, London og Wall Street, må ophæves fuldstændigt og omgående. Den har medført ødelæggelse, plyndring, sult og sygdom for det ukrainske folk fra 1991 til i dag.

Kreditbehovet for det ovenfor beskrevne program for Ukraines genopbygning vil med lethed beløbe sig til mellem en halv og en billion dollars. Det kan ikke opnås gennem IMF-City of Londons spekulative globale monetære kasino-system. Ukraine bør anvende Glass/Steagall-loven for at sætte sit finansielle system under øjeblikkelig konkursreorganisering og oprette en Hamiltonisk nationalbank som erstatning for centralbanken for at udstede de nødvendige mængder af målrettede kreditter til den produktive del af økonomien.

Alle disse foranstaltninger vil blive gennemført, som vi

skitserede i det indledende afsnit af dette dokument, inden for rammerne af et nyt globalt kreditsystem, som sammen med Bælte- og Vej-Initiativet vil skabe en revolution i global udvikling.

The following excerpt is taken from Lyndon LaRouche's January 12, 2004 essay, "On the Subject of Tariffs and Trade."

Now, the world's present, floating-exchange-rate monetary-financial system is hopelessly bankrupt. It must be placed into governments-controlled receivership for necessary forms of administration and reorganization. Virtually none of the leading banking institutions of western Europe and the Americas (among other cases) are not implicitly bankrupt presently. Therefore, the first, most immediate objective of intervention by sovereign governments must be stability of the normal functions of society; the second, short- to medium-term objective, must be an increase in productive employment to levels sufficient to bring current accounts of nations into balance; the third objective must be the negotiation of a nested array of long-term sets of protectionist treaty-agreements on credit, tariffs, and trade among a set of leading nations. The latter agreements should range from one to two generations: corresponding to capital cycles of from twenty-five to fifty years.

The possibility of a recovery from the condition presently bequeathed to us by the combination of the floating-exchange-rate IMF system and the wildly aberrant behavior of central banking systems of nations, depends upon a massive supplement of long-term credit for capital formation, with initial emphasis on capital formation in basic economic infrastructure. To sustain such a program of expansion over two generations, as we must, requires a system in which fundamental borrowing costs must be no higher than between 1-2% simple-interest rates. This can be achieved only under conditions defined by a fixed-exchange-rate monetary-financial system. Therefore, this means a 'gold reserve system,' but not

a revival of a British-style (or looney Ezra Pound's) 'honest money' sort of gold standard system. This also means a system of long-term trade and tariff agreements among nations, to an effect consistent with such goals as long-term growth of capital formation.

Download (PDF, Unknown)

NATO og EU er ved at "selv-sanktionere" et økonomisk sammenbrud

Den 21. marts (EIRNS)-Støttet af mange tusinder verden over, vil Schiller Instituttets opfordring til en konference for at designe en ny strategisk og økonomisk udviklingsarkitektur mod denne krise, sætte instituttet i stand til at organisere en international konference den 9. april på det fornødne niveau. Den alvorlige krise, åbner for første gang i årtier, øjnene hos mange mennesker i verden for principperne i Lyndon LaRouches "Fire økonomiske love" og hans design for et nyt Bretton Woods-kreditsystem; det er den eneste vej tilbage til varig fred gennem økonomisk udvikling af alle nationer.

NATO-landenes uhørte monstrøse økonomiske sanktioner og finansielle konfiskationer, tvinger forsætligt verden mod to blokke; medierne i de nævnte lande, fremstiller Rusland som værende økonomisk, permanent tilintetgjort, uden at Kina og Indien er i stand til at hjælpe det tilstrækkeligt. De hævder, at de eurasiske udviklingskorridorer i Bælte- og Vej-Initiativet er blevet undermineret.

Men det voksende antal tænkende mennesker, der har lært eller fulgt Lyndon LaRouches økonomiske principper, ved, at denne fjernelse fra dollar-euro-finansieringen kan katalysere et nyt kreditsystem baseret på guldreserver. Det vil, hvis det opstår, være centreret i disse eurasiske magter, men åbent for USA og Europa, ligesom Bælte- og Vej udviklingsprojekterne har været det. Det kunne anvende disse magters store produktive kræfter, som NATO-landene nu forsøger at " afskærme" og ødelægge med sanktioner, til at lede et globalt økonomisk opsving. Fra denne frygtelige krig kunne der komme en fred, der er rodfæstet i de fremtidige fordele, som denne kredit- og valuta aftale, der vil bringe alle nationer økonomisk udvikling. Dette er formålet med Schiller Instituttets underskriftindsamling og konference.

En artikel fra i dag i "Markets Insider's Oil & Commodities News", rapporterer at den russiske olieeksport er faldet med ca. 1 mio. tønder pr. dag siden slutningen af februar, på grund af et større fald i eksporten til Europa på ca. 1,5 mio. tønder pr. dag. Det betyder, at omkring en tredjedel af den europæiske import fra Rusland er stoppet; situationen med Europas naturgas import er tilsvarende. "Oil & Commodities News" citerer en " ledende råvarestrateg" fra Morgan Stanley for, at selv om olieeksport fra Rusland formelt set ikke er omfattet af NATO-landenes økonomiske krigssanktioner, så "selv-sanktionerer" et stort antal europæiske virksomheder og afstår fra at købe olie eller naturgas fra Rusland – da USA har udstedt et forbud mod det.

Denne ekspert forudser, at prisen pr. tønde olie vil forblive på 120 \$ "eller den kan øges" i 12-18 måneder. Knap en måned med olie, gas, metaller, gødning og fødevarer, der er steget i pris, oven i den galopperende inflation, der var i gang forinden, har været tilstrækkeligt til at sænke transporten, presse landbrugets udbytter ned, udløse strejker, trække al likviditet ud af råvaremarkederne og udløse mangelsituationer af alle slags. Bloomberg News bragte overskriften den 18.

marts: "Verdens største råvaremarkeder er begyndt at bryde sammen".

Der findes endda en makaber Wall Street-eufemisme for denne dybe sparepolitik: "ødelæggelse af efterspørgsel". Men det er millioner af menneskers arbejdsliv i Europa, USA og mange udviklingslande, der bliver ødelagt.

Et typisk eksempel: Det Internationale Energiagentur (IEA) udsendte et skøn den 18. marts, at olie markederne ville falde med 3 millioner tønder pr. dag i 2022, efter at de allerede har reduceret deres produktion med 9 millioner tønder pr. dag i de sidste to år. Men sammen med denne vurdering kom IEA's liste over anbefalede nedskæringer i bilkørsel, opvarmning, flyvning, fortæring osv., som angiveligt kunne "spare" lige præcis 3 millioner tønder pr. dag året rundt, overvejende i USA og Europa. Denne dybe nedskæring – "selv-sanktionering" – er netop det, der hele tiden var hensigten med den grønne New Deal. Wall Street og City of Londons Great Reset /store nulstilling – har altid anset det for nødvendigt at "knuse" modstandernationerne Rusland og Kina for at gennemtvinge denne nedskæringspolitik.

Det utilsigtede resultat kan blive, at de store eurasiske nationer, uanset de er blevet sat tilbage af krigen og NATO-landenes altomfattende finansielle krigsførelse, bliver enige om et nyt penge- og kreditsystem og restitueres markant – mens de transatlantiske nationers økonomier kollapser i hyperinflation og et finansielt krak, samtidig med at deres militærbudgetter vokser i vejret!

At undgå dette, er ligeledes opgaven for Schiller Instituttets unikke internationale andragende og dets kommende konference, som anviser en ny strategisk og økonomisk arkitektur til gavn for alle nationers strategiske interesser og økonomiske udvikling.

Indsat billede: Pexels

Berlinmurens fald, anden chance for en gunstig mulighed Schiller Instituttets konference, 9. november 2019 1989 – Berlinmurens fald og en mistet mulighed 2019 – En anden chance for en stor mulighed

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Vi fejrer i dag et tredobbelt jubilæum: 30-årsdagen for Berlinmurens fald; Friedrich Schiller, den store tyske frihedsdigters 260-års fødselsdag; og 35-årsdagen for grundlæggelsen af Schiller Instituttet. Og når sådanne tre jubilæer falder sammen, er det faktisk værd at se tilbage på, hvordan de hænger sammen.

Nu om dage kan mange mennesker ikke engang huske murens fald, fordi de enten ikke var født endnu, eller fordi de var for unge til at følge med i det. Men det er virkelig vigtigt at lære lektien om hvad der skete dengang, og hvad der gik galt, i forhold til den situation som vi har i dag.

Jeg kan huske mange af begivenhederne, som om det var i går, fordi vi ikke bare stod på sidelinjen og så på, men vi befandt os midt i disse begivenheder og prøvede på at forme dem med vores ideer.

Der gives næsten ikke eksempler på en større forskel mellem den officielle fortælling om, hvad der skete i forbindelse med den tyske genforening og murens fald, [og hvad der egentligt skete]: Den officielle fortælling er en ting, og hvad der virkelig skete er noget ganske andet. For hvis man lytter til den officielle fortælling, så var dette demokratiets sejr over kommunismen, friheden over diktaturet, og Fukuyama, historikeren, sagde to år senere, da Sovjetunionen faldt sammen, at dette var slutningen på [verdens-]historien. Og opfattelsen var generelt, at hele verden ville tage den vestlige model for "demokrati" til sig, herunder menneskerettigheder og det parlamentariske system, og at det simpelthen bare ville gå den vej.

Imidlertid advarede jeg i mange taler i 1990 om, at hvis man agtede at presse en ligeså falleret vestlig liberal model ned over det sammenbrudte kommunistiske økonomiske system, vil man over en vis periode kunne opleve et opsving, men at det til sidst ville føre til et meget, meget større sammenbrud af systemet. Og jeg tror, at det er præcist der hvor vi er i dag.

Hvis man betragter verden rundt om på hele kloden, har man et system i fuldstændig uorden: Se på massedemonstrationerne i Chile, i Irak, i Libanon, se på de 'gule veste' i Frankrig; se på hvad der foregår med Brexit; de tyske landmænd er i totalt oprør. Efter min mening er det faktisk første gang i historien, at det sker samtidigt i alle hjørner af verden. Og jeg tror virkelig, at det i dag er sandt hvad Leibniz sagde i slutningen af 1600-tallet: Han sagde, at hvis hele verden på et tidspunkt bliver domineret af utilitarisme, vil det komme til en verdensrevolution.

Det vestlige etablissemments intentioner i '89 – og især efter Sovjetunionens sammenbrud i '91 – om at påtvinge verden en unipolær orden, hvilket var denne idé om "demokrati-som-det-eneste", har åbenlyst givet tilbageslag. De prøvede at påtvinge denne unipolære verdensorden med regimeskifte-operationer, med farverevolutioner, med interventionskrige; og

ideen om at historien op til dette punkt, i det væsentlige, kun drejer sig om den atlantiske sektor. Men tilbageslaget mod denne indsats for at påtvinge en unipolær verden har ført til fremgangen for en hel række forskellige nationer, Rusland, Kina, Indien, og andre asiatiske nationer. Det har ført til en helt anden selvforståelse i Afrika. Det har øget kløften mellem de rige og de fattige på en sådan måde, at det ikke længere er bæredygtigt. Middelklassen forsvinder.

Så hvis man tager dette i betragtning, og spørger sig selv hvordan vi er nået til den såkaldte "enden på historien", demokrati overalt, og så de gigantiske omvæltninger, som finder sted lige nu? Nuvel, '89 var det man på tysk med rette kunne kalde en "Sternstunde der Menschheit", hvilket betyder en enestående chance [for forandringer] i historien, en "stjernestund for menneskeheden." Og det var et af disse store øjeblikke, hvor man faktisk kunne forme historien, fordi kommunismen var forsvundet, og man kunne have indført en fredelig verdensorden i det 21. århundrede. Og den vision havde vi:

Allerede i '84, da Sovjetunionen afviste hans tilbud om SDI (Strategiske Forsvarsinitiativ –red.), efter at præsident Reagan havde gjort det (SDI) til den officielle amerikanske politik, forudsagde Lyndon LaRouche, at hvis Sovjetunionen ville fastholde deres daværende politik, hvilket var en indsats for militær dominans, og 'primitiv akkumulation' imod deres egen økonomi, ville Sovjetunionen kollapse i løbet af fem år. Og det skete: Lyndon LaRouche, der også iagttog de økonomiske vanskeligheder i Comecon-landene, forudsagde i 1988 den snarlige tyske genforening, samt at det [gen-]forenede Tyskland skulle udvikle Polen med vestlig teknologi som en model for at omdanne hele Comecon.

Da muren faldt – i grunden efter de tiltagende mandagsdemonstrationer – var vi faktisk de eneste, der havde en forestilling [om det]. Husk tilbage på den utrolige glæde – folk dansede på Berlinmuren, da den blev åbnet, og det var et

utroligt øjeblik med en potentiel forandring i historien. De officielle dokumenter fra den tyske regering, der blev offentliggjort et par år senere, viser, at til trods for at tysk genforening var det primære mål for tysk politik, havde man ingen beredskabsplan! De troede i virkeligheden ikke, at det nogensinde ville ske! Ingen troede for alvor på, at Sovjetunionen ville forsvinde. Men vi havde en idé om det, og hr. LaRouche foreslog første gang i 1988, at det genforenede Tyskland skulle udvikle Polen, og jeg skrev en løbeseddel, der blev offentliggjort i midten af november 1989, "Kære Tyskland, gå videre med selvtillid," og jeg foreslog nøjagtigt dette, at vi med vestlig teknologi skulle udvikle Polen og de andre Comecon-lande.

Dette var naturligvis endnu ikke blevet til politik, men Helmut Kohl, Tysklands kansler på det tidspunkt, tog et første 'baby-skridt' i retning af suverænitet, ved den 28. november, et par dage efter min løbeseddel, at offentliggøre et 10-punkts program, som endnu ikke var ideen om genforening, men en konføderation af de to tyske stater.

To dage derefter, den 30. november, blev Alfred Herrhausen, lederen af Deutsche Bank på det tidspunkt, myrdet af en meget tvivlsom – sandsynligvis ikke eksisterede – "tredje generation" af terrororganisationen Røde Armé Fraktion. Det er i det mindste et spørgsmål, der stadig skal undersøges af historikere. Men det var et budskab til Kohl, "vov ikke på at gå i retning af tysk suverænitet."

På det tidspunkt kom der en voldsom reaktion: [Den daværende britiske premierminister] Margaret Thatcher igangsatte denne kampagne for "Det fjerde Rige"; den franske præsident Mitterrand krævede, at Tyskland skulle opgive D-marken og indføre Euroen; Bush Sr. krævede selvbegrænsning af Tyskland gennem yderligere integration i NATO og EU, accept af Maastricht-traktaten, og dermed det regime med nedskæringer der nu fører til sprængningen af EU, spændingerne mellem øst og vest, nord og syd.

Vi foreslog den produktive 'Paris-Berlin-Wien-trekant', som var ideen om at bruge vestlig teknologi til at transformere landene i Østeuropa, og dybest set bruge deres produktive potentialer til at modernisere og integrere med Europa. Det første sådant forslag offentliggjorde vi i januar 1990, og da Sovjetunionen kollapsede i '91 udvidede vi straks idéen om den produktive trekant til hele Eurasien for at forbinde de produktive befolkningscentre i Europa med dem i Asien gennem udviklingskorridorer, og vi kaldte det for 'Den eurasiske Landbro', Den nye Silkevej. Dette skulle også [danne basis for] den fredelige verdensorden i det 21. århundrede.

Naturligvis brød de neo-konservative, som ønskede at påtvinge deres unipolære verdensorden, løfterne de havde givet til Gorbatsjov, om, at NATO aldrig ville blive udvidet til Sovjetunionens grænser. I '91 offentliggjorde CIA ifølge en tysk avis en rapport om, at Rusland havde en bedre uddannet arbejdsstyrke og flere naturressourcer end USA, og at landet derfor ville blive en konkurrent på verdensmarkedet, hvis man tillod økonomisk udvikling. Derfor skulle den økonomiske udvikling afværges.

Hvad der trådte i kraft var chokterapien fra Jeffrey Sachs, den samme Jeffrey Sachs, der nu befinder sig midt i den grønne klima-finansieringssvindl.

George Soros var involveret i en enorm hjerneflugt fra Rusland og de øvrige tidligere sovjet-lande, og i Tyskland forsøgte de virkelig at sprænge potentialet for et godt forhold til Rusland på det tidspunkt. Den 8. marts 1990 var den sidste samling i DDR's 'Volkskammer' [parlamentet i Østtyskland]. De skabte 'Treuhand Anstalt', som senere skulle blive til den største industrielle bedrift i verden. Og de skulle angiveligt beskytte DDR's statsejede ejendom, men et 'koldt kup' blev udført: Allerede den 26. juni 1990 offentliggjorde De Maizière-regeringen vedtægter, der alene handlede om "privatisering" og "omorganisering" af de statsejede industrier.

I august 1990 blev Detlev Karsten Rohwedder, som var en meget god og effektiv industrialist, udpeget til at foretage en omlægning af førnævnte 'Treuhand', og han havde en fremragende forståelse af kravene til realøkonomien, så han satte genopretning før privatisering med det primære formål at beskytte arbejdspladserne fra de tidligere statsejede virksomheder. Straks kom han under ondsksfulde angreb fra de britiske og amerikanske investeringsbanker, der beskyldte ham for at blokere for udenlandske investeringer. Den 1. april 1991 blev han skudt af den samme tvivlsomme, sandsynligvis ikke eksisterende, "tredje generation" af 'Rote Armé Fraktionen' af den terroristiske Baader-Meinhof-gruppe. Han blev erstattet af Birgit Breuel, en datter af Alvin Münchmeyer, hvis bank har en meget dyster historie, idet den var med til at finansiere NSDAP [nazist-partiet] i 30'erne sammen med Harriman i USA og Montagu Norman, bankdirektør for Bank of England.

Hvad der skete, var en gigantisk ekspropriation af den østtyske befolknings ejendom. Pludselig betød alle disse menneskers livsværk intet; det blev erklæret værdiløst; og dette er et chok, som disse mennesker i det tidligere Østtyskland ikke er kommet sig over den dag i dag. Og jeg vil sige, at denne ekspropriation har spillet meget ind på det faktum, at vi nu har fået fremkomsten af Alternativet for Tyskland (AfD), en populistisk organisation som imidlertid har en masse af alle de onde elementer, højreekstremisme, hvis ikke værre – fascistiske elementer – i sig.

Se, etablissementet udnyttede grundlæggende det faktum, at kommunismen var forsvundet, og der skete noget nyt. Da Sovjetunionen stadig eksisterede, så oligarkiet i Vesten stadig et vist behov for videnskabelig og teknologisk fremgang, for dybest set at holde trit med våbenkapløbet i Den Kolde Krig, af årsager, der allerede var blevet formuleret af Machiavelli: At man altid skal forblive på samme teknologiniveau som ens modstander, eller være foran.

Men med Sovjetunionens sammenbrud gik det britiske imperium ind i en absolut ubændig deregulering af de finansielle markeder, og de gik tilbage til den gamle oligarkiske tankegang om befolkningsreduktion, og at holde befolkningen i tilbagestående, og især efter at det lykkedes at eliminere Glass/Steagall-loven i USA i 1999, fik vi en fuldstændig, uhæmmet deregulering af de finansielle markeder på bekostning af industrien og velfærden, til fordel for spekulanternes profitmaksimering.

I juli 2007, da den anden ejendomsmarkedskrise brød ud – faktisk en uge før – optog Lyndon LaRouche en verdensberømt video, hvor han sagde, at "Dette system er absolut færdigt, og alt hvad vi vil se nu er, hvordan de forskellige aspekter kommer til at manifestere sig". Og som et resultat af det faktum, at folk ikke lyttede til ham, fik vi så det store systemiske nedbrud i 2008. Intet blev gjort af centralbanker for at eliminere de grundlæggende årsager til dette nedbrud, og derfor står vi nu, ca. 11-12 år senere, overfor en endnu værre krise, fordi det eneste man lavede var kvantitative lempelser, nulrenter, negative renter, og i dag ser man et sammenbrud af hele systemet, i meget, meget værre grad end i 2008.

Men i mellemtiden udviklede sig også en anden tendens: I forbindelse med vores forslag til den 'Eurasiske Landbro', arrangerede vi konferencer og seminarer på fem kontinenter. I '96 var der en stor konference i Beijing, hvor jeg forelagde vores forslag om at bruge den Eurasiske Landbro som hjørnesten for en ny verdensøkonomisk orden, og på det tidspunkt erklærede Kina, at den Eurasiske Landbro skulle være det strategiske mål inden år 2010. Men så kom naturligvis krisen i Asien i '97. I '98 kom den russiske statsbankerot, og disse lande – de asiatiske lande – blev tvunget til at udvikle et alternativ for at forsvare sig selv. Og siden da har der udviklet sig en hel række organisationer: BRICS, Shanghai Cooperation Organization, Global South; og Schiller

Instituttet fortsatte med at afholde konferencer med forslag om, at den Eurasiske Landbro skulle blive til en 'Verdenslandbro', der forbinder alle fem kontinenter.

I 2013 i Kasakhstan annoncerede præsident Xi Jinping så den Nye Silkevej. Og i de forløbne seks år siden da, er dette blevet det største infrastrukturprojekt nogensinde i historien. Det har allerede fået tilslutning fra 157 nationer og 30 store internationale organisationer. De har skabt et nyt paradigme, der er baseret på respekten for national suverænitet og ikke-indblanding i de andres landes sociale system. Det er en model for samarbejde, som ifølge præsident Xi Jinping er åben for samarbejde med enhver nation på planeten.

Når man ser rundt omkring på kloden er der demonstrationer i mange lande, mange af dem er større end 'mandags-demonstrationerne' i DDR. i '89, og nogle af dem er ikke så fredelige som de var. Vi konfronteres også med eksistentielle farer: Det udgår især fra narkokartellerne, hvis man betragter situationen i Mexico, eller hvis man ser på de overvejende Soros-sponsorerede farverevolutioner, såsom i Hongkong og andre destabiliseringer rundt om i verden. Det er i realiteten de samme kræfter, der står bag kuppet mod præsident Donald Trump, siden 2016. Men der er også en modbevægelse. Den kriminelle efterforskning af kupmagerne mod Trump ledes af justitsminister William Barr.

Så 30 år efter murens fald er vi præcist på det punkt, som jeg har påpeget i mange taler, at hvis man påtvinger det liberale system, så vil man få et langt større sammenbrud, og det er præcis, hvad vi ser i dag. Men vi har også den nye konstellation med Bælte- og Vejinitiativet og præsident Trump, som mange gange har sagt, og bevist gennem sine handlinger, at han ønsker at forbedre forholdet til Rusland og Kina. Så faktisk oplever vi lige nu den store chance igen i 2019, men hvad der [nu] må ske, for at tage ved lære af hvad der gik galt for 30 år siden, er, at de fire [stor-]magter – USA,

Rusland, Kina og Indien – skal gennemføre Lyndon LaRouches recept:

- Vi skal have en global Glass-Steagall, adskillelse af bankerne. Kasinoøkonomien må slutte, og dette bør ske inden sammenbruddet for alvor kaster verden ud i kaos.
- Derefter har vi i brug for en nationalbank efter Alexander Hamiltons principper i ethvert land.
- Der er brug for en ny Bretton Woods-aftale, et nyt kreditsystem til at finansiere internationale projekter under Bælte- og Vejinitiativet.
- Og vi er nødt til at have en forøgelse af produktiviteten i økonomierne gennem et fælles lynprogram til realisering af fusionskraft, samt internationalt samarbejde om rumfart og -forskning.

Nu må disse lande – de fire stormagter – gå sammen med andre lande om den økonomiske genopbygning af Sydvestasien, som er blevet ødelagt af disse interventionskrige; og vi har brug for industrialiseringen af Afrika, fordi dette er den store udfordring for hele menneskeheden. Vi må få bugt med geopolitik, og vi må samtykke i hvad præsident Xi Jinping har foreslået igennem mange år: Et fællesskab for hele menneskehedens fremtid.

Dette skal dog kombineres med en renæssance af klassisk kultur, og det er derfor at Schiller Instituttets rolle og ideerne fra Friedrich Schiller er så absolut uundværlige. Det var principielt for Schiller Instituttet, da det blev grundlagt i 1984, at en ny økonomisk verdensorden i virkeligheden kun kan lykkes, hvis den kombineres med en klassisk renæssance. Vi har brug for en dialog mellem de bedste traditioner indenfor alle kulturer, og for europæisk civilisation betyder det, at det smukke menneskebillede, som det blev udtrykt af Friedrich Schiller, og som det blev fejret af Beethoven i 'Ode til Glæden' i den niende symfoni, må blive grundlaget for vores uddannelsessystem og vores sociale liv. Fordi hvert menneske, ifølge Schiller, har potentialet til at

blive en smuk sjæl, og hans definition af dette er, at ethvert menneske potentielt kan blive et geni. Han har en idé om, at ethvert menneske har en ubegrænset evne til selvforbedring, intellektuelt og moralsk.

Så hvis man ser på det, har den liberale model ikke bare fejlet økonomisk, men også kulturelt. Hvis man ser på narkotikaepidemien, for eksempel i USA, grimheden i ungdomskulturerne, volden i den såkaldte "underholdning", skoleskyderier og lignende ting, er det meget, meget tydeligt, at hvis Vesten ønsker at overleve, er der brug for en æstetisk uddannelse. Præsident Xi Jinping har sagt ved mange lejligheder, hvor vigtig han betragter den æstetiske uddannelse, fordi den fører til et smukt sind og en smuk sjæl, og det er kilden til skabelsen af store kunstværker.

Så, I USA og Europa må vi til at genskabe de bedste traditioner for humanisme og klassisk kunst; i traditionen fra den italienske renæssance, de tyske klassikere, musikken fra Bach, Mozart, Beethoven, Schubert, Schumann, Verdi og andre. Dette er ikke en mulighed: Det er en nødvendighed. Civilisationer er forsvundet, og hvis man går til museerne, er de fulde af eksempler på nationer, kulturer og civilisationer, som moralsk var for anløbne til at klare sig. Europa og USA kunne muligvis helt forsvinde! Og dette siger jeg ikke som en pessimistisk prognose, men som et incitament for os til at ændre vores vaner og antagelser. Vi er nødt til at genskabe vores civilisation baseret på de høje idealer fra de store digtere, som Schiller, hvis 260 års fødselsdag vi fejrer i dag.

Alle fire paneller: Schiller Instituttets konference i Tyskland forener folk med god vilje til at skabe et nyt paradigme

Panel 2:

Panel 3:

Panel 4:

Den 17. nov. (EIRNS) – To begivenheder i den forgangne uge demonstrerer de to modsatrettede fremtider, som menneskeheden står overfor i dag. I Washington er den skandaløse og selvklaart svingagtige rigsretsundersøgelse, der ledes af demokraterne og de korrupte efterretningsfolk og embedsmænd, som sidder tilbage efter George Bush' og Barack Obamas mislykkede præsidentskaber – alt imens de keder de fleste amerikanere, ude af stand til så meget som at nævne hvilken forbrydelse der undersøges – ikke desto mindre en farlig fortsættelse af kupforsøget mod USA's præsident; et kupforsøg, der hidrører fra den britiske efterretningstjeneste og deres nynazistiske allierede i den tidligere ukrainske regering. Med mindre dette kup afværges, vil det så godt som givet føre til verdenskrig på kort sigt. Samtidigt afholdtes Schiller Instituttets internationale konference med deltagelse af over 300 "nationale patrioter og verdensborgere" (som Schiller definerede ægte statsborgerskab). Under titlen: "The Future of Humanity as a Creative Species in the Universe" (Menneskets Fremtid som Kreativ Art i Universet) var konferencen viet til

mindet om Lyndon LaRouches levende ideer. Alt imens hovedtalen blev holdt af grundlægger og præsident for Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouche, inkluderede rækken af talere:

* Wang Weidong, ministerrådgiver, direktør for handels- og handelsafdelingen ved den kinesiske ambassade i Tyskland, om "Potentialiet for den Nye Silkevej for Europa";

* Natalia Vitrenko, doktor i økonomisk videnskab, leder af det progressive socialistiske parti i Ukraine, tidligere parlamentsmedlem, Ukraine, om "LaRouches Videnskab om Fysisk Økonomi som nøglen til at løse verdens problemer, Eurasien og Ukraine";

* Professor Andrei Ostrovskii, vicedirektør for Institut for Fjernøsten Studier ved Det Russiske Videnskabelige Akademi, om "Rusland i det kinesiske Bælte-og Vejinitiativ: Muligheder og udsigter";

* Jozef Miklosko, tidligere vicepremierminister i Tjekkoslaviet, om "LaRouche og videnskab";

* Theo Mitchell, tidligere delstatssenator i South Carolina, om LaRouche, "manden, der skulle have været præsident for De Forenede Stater";

* Nino Galloni, tidligere generaldirektør for budget- og arbejdsministerierne, Italien, om "Fædreland, nation og stat som set af progressive katolikker og af Lyndon LaRouche."

Der blev endvidere holdt taler af andre medlemmer og venner af Schiller Instituttet fra U.S.A. Grækenland, Frankrig, Irak og Libanon. En koncert med musik af Beethoven, Schumann og Schubert blev afholdt på den første aften af todages begivenheden; koncerten var viet til mindet om Lyndon LaRouche.

Fru Zepp-LaRouche indfangede i hendes bemærkninger de

afgørende aspekter af hendes afdøde mands ideer, der er nødvendige for, at nutidens "verdensborgere" kan overvinde den permanente krigsførelse, kulturelle nedbrydning og det endelige sammenbrud af verdens finansielle system, som vi nu står overfor, og skabe et nyt paradigme baseret på en global renæssance af kunstnerisk og videnskabelig kreativitet:

"Det er absolut enestående for LaRouche, at han demonstrerer overgangen mellem relativistisk fysik og kreativiteten i det menneskelige sind som sådan, og forbindelsen mellem dette domæne og klassiske former for kunst og statsmandskunst. Lyn leverede rigeligt bevis for, at det alene er gennem klassiske former for poesi, drama og musik, at de åndsevner, der er i stand til at skabe gyldige hypoteser og nye indsigter i universets lovmæssighed, kan udvikles. Og hvorfor det er i musik, poesi og drama at de samme kampe mod reduktionistiske og deduktionistiske forestillinger må udkæmpes, og hvorfor kvaliteten af metafor, ironi og Furtwänglers idé om at spille mellem noderne er så afgørende for at hæve sindet til denne højere riemannske tankemåde. Hermed følger opøvelsen af følelserne væk fra det sanselige og profane område, til niveauet for lidenskabelig kærlighed til menneskeheden (agape). Den oligarkiske samfundsmodel og dets menneskesyn reducerer individet til en skabning af hedonistiske ønsker og begær, hvilket gør det let manipulerbart og modtageligt for rollen som 'undersåt' for Thrasymachos' lov og orden'. Det er den kognitive oplevelse forbundet med klassiske former for komposition, der frigør individet ved at appellere til sindets skønhed og frigøre den form for "agapisk" kærlighed til menneskeheden, som er nødvendig for at vælge det Nye Paradigme for menneskeheden, der kan sætte en stopper for den privilegerede klasses snæversynede og onde stræben efter påståede geopolitiske interesser på bekostning af de lavere klasser".

Program for Schiller Instituttets Europæiske Konference d. 16.-17. november

Menneskehedens Fremtid som Kreativ Art i Universet

Lørdag d. 16. november

Panel 1: I en tid med strategiske omvæltninger: Vil Europa være i stand til at hjælpe med udformningen af det 'nye paradigme'?

* Vi kan forme en ny æra for menneskeheden!: Helga Zepp-LaRouche, formand for Schiller Institutet

* Potentiallet for den Nye Silkevej for Europa: Wang Weidong, ministerrådgiver, direktør for 'handelsdepartementet' ved den kinesiske ambassade i Tyskland

* LaRouches videnskab om fysisk økonomi som nøglen til at løse verdens problemer, Eurasien og Ukraine: Natalia Vitrenko, doktor i økonomisk videnskab, leder af det Progressive socialistiske Parti i Ukraine, tidligere parlamentsmedlem, Ukraine

* Ruslands deltagelse i det kinesiske "Ét Bælte Én Vej"-initiativ: Muligheder og fremtidsudsigter: Professor Andrei Ostrovskii, viceadministrerende direktør for Institut for Fjernøstenstudier ved Det Russiske Videnskabelige Akademi

* Broforbindelserne mellem Italien-Tunesien og Italien-Albanien: Forbindelsen af Bælte- og Vejkorridorerne: Prof. Enzo Siviero, direktør, E-Campus Universitet, Italien; Næstformand i Réseau Méditerranéen des Ecoles d'Ingénieurs (Netværk af Ingeniører i Middelhavsområdet)

* Udvikling af forbindelserne mellem Grækenland og 'Bæltet og Vejen': Leonidas Chrysanthopoulos, ambassadør, Grækenland, tidligere generalsekretær for Sortehavets Økonomiske Samarbejdsorganisation

* Pragmatisme versus ideologier: Alain Corvez, konsulent i

international strategi, Frankrig

Panel 2: De grundlæggende videnskabelige spørgsmål vedrørende fremtiden og den 'Nye Silkevej i rummet'

* Kan Europa spille en nøglerolle indenfor videnskaben: Jacques Cheminade, præsident for Solidarité et Progrès, tidligere [fransk] præsidentkandidat

* Månebyen: Næste skridt mod en ny æra for menneskeheden: Sébastien Drochon, formand for rumpolitik, det franske Schiller Institut

* LaRouches opdagelser: Uddannelse af en ny generation: Megan Beets og Jason Ross, Lyndon LaRouches "kælder-team"

* Til forsvar for afrikansk suverænitet: Diogène Senny, præsident for den Panafrikanske 'Umoja'-Liga

Klassisk koncert: en hyldest til Lyndon LaRouche med værker af Beethoven, Schubert og Schumann

Søndag d. 17. november

Panel 3: Hvem er Lyndon LaRouche?

* Fornuftens magt: Den levende arv efter Lyndon LaRouche: Dennis Small, koordinator for Latinamerika ved Schiller Instituttet

- * LaRouche og videnskab: Josef Miklosko, tidligere vicepremierminister i Tjekkoslaviet
- * Manden der skulle have været USA's præsident: Theo Mitchell, tidligere statssenator i South Carolina
- * 'Fædreland, nation og stat' som set af progressive katolikker og af Lyndon LaRouche: Nino Galloni, tidligere generaldirektør for budget- og arbejdsministerierne, Italien
- * LaRouche, betydningen af Lyndon LaRouches ideer for den arabiske verden: Hussein Askary, Sydvestasien-koordinator for det Internationale Schiller Institut
- * LaRouche, et "florentinsk" sindelag: Claudio Giudici, formand, Uritaxi (Nationale Taxi Fagforening), Firenze, Italien
- * Lyndon LaRouches kamp for fred og udvikling i Libanon og Mellemøsten: Bassam El-Hachem, professor ved det libanesiske universitet, Beirut, Libanon
- * Hvor er Amerika på vej hen? LaRouches løsninger som vejen ud af kaos: Harley Schlanger, tidligere talsmand for Lyndon LaRouche, bestyrelsesmedlem i Schiller Instituttet

Panel 4: Skønhed og klassisk kunst som et 'kald' for menneskeheden: Den kulturelle silkevej

- * Nødvendigheden af en klassisk renæssance for ungdommen: Diane Sare, direktør for Manhattan Kor-projektet
- * LaRouche og harmonien mellem kunst og videnskab: Antonella Banaudi, Sopran og sanglærer, ekspert i Verdis kammertone
- * Sand frihed gennem ægte kunst: 'Negro Spirituals' enestående bidrag til klassisk boglig dannelse i Amerika: Elvira Green,

mezzosopran, 30-årigt medlem af Metropolitan Opera, grundlægger af Spirituel Renaissance Sangere i Greensboro/North Carolina, USA

POLITISK ORIENTERING den 20. juni 2019: Vil Trump samarbejde med Kina og Rusland ved G20 eller blive manipuleret ind i krig med Iran? Se også 2. del inkl. diskussionen

Med formand Tom Gillesberg

Video: 2. del:

Kommer senere. Der skal rettes op på et lyd problem. I midtøtid, kan slutning høres i lydfilen nedenfor, inkl. "Hvad er Schiller Instituttet?". (begynd på 1 time 47 min.)

Lyd:

Schiller   Instituttets ugentlige strategiske webcast med Helga Zepp-LaRouche, 4. oktober, 2018: Hvad kræver det at besejre 'Russiagate'-kuppet og bringe USA og Europa ind i det nye paradigme

I en diskussion den 1. oktober identificerede Helga Zepp-LaRouche den nuværende krise som en, hvor to modsatrettede dynamikker er sluppet løs, og er i direkte konflikt. Den ene er defineret af det kollapsende finansielle/geopolitiske system i den transatlantiske region, hvor accelerationen af den nedadgående spiral er den faktor, der driver desperate ledere af det forfejlede paradigme til at slippe flere konflikter løs, og derved øge faren for global krigsførelse, herunder atomkrig. Samtidig tager det nye paradigme til i styrke, der er forbundet med de globale økonomiske og diplomatiske initiativer fra Bælte og Vej-Initiativet, og BRICS, et paradigme for fred og udvikling, idet et stigende antal nationer vælger den nye Silkevejs-ånd over det dødbringende forløb af den imperialistiske geopolitik.

Det spørgsmål som alle borgere i vesten stilles overfor er, om USA og Europas nationer vil handle for at bryde med fortiden og dermed sikre succesen med det nye paradigme. Præsident

Trumps tale til De Forenede Nationer i sidste uge havde mange af de samme temaer, som han gav udtryk for at vinde valget i 2016, herunder afvisning af krige i Mellemøsten og regimeskifte-politik, nationernes ret til suverænitet og afslutning af den koloniale praksis, der er blevet påtvunget under dække af betegnelsen "frihandel". Men på trods af disse positive temaer, og det mod han har vist i hans igangværende kamp mod de britisk-styrede korrupte embedsmænd fra Bush-Obama-Clinton-netværket af efterretningsfolk, der kører Russiagate mod ham, er de neo-konservative og neo-liberale endnu ikke blevet besejret, og de kan fortsætte med at udøve en betydningsfuld negativ indflydelse på USA's og NATO's politik.

Det er derfor nødvendigt at optrappe kampen for at få ophavsmændene til regimeskifte-kupforsøget imod Trump stillet for retten. Trumps ordre om at frigive hemmeligt stemplede dokumenter relateret til de systematisk ulovlige handlinger af højtstående embedsmænd i justitsministeriet/FBI, i kombination med Kongressens høringer vedrørende mødet (eller møderne) i maj 2017, hvorunder stedfortrædende statsadvokat Rosenstein – ifølge tidligere fungerende direktør for FBI Andrew McCabe – drøftede en plan om at fjerne Trump ved hjælp af "den 25. forfatningsændring", vil give flere beviser, der kan bruges til at lukke ned for kuppet. Det kommende midtvejsvalg skal tages som et udgangspunkt for mobilisering mod kuppet, og for at vise at amerikanerne er klar til at deltage i det nye paradigme.

Hjælp os med at opbygge et publikum til denne torsdags webcast. Hver uge tilbyder Helga et overbevisende billede af de seneste udviklinger, og giver klare marchordrer om, hvordan borgerne kan gribe ind for at knuse kuppet og bringe USA og Europa ind i det nye paradigme. Vi må ikke gå glip af denne mulighed. (HCS)

schillerinstitute.com

**NYHEDSORIENTERING   AUGUST
2018:**

**Skriv under! Appel for et nyt
Bretton Woods kreditsystem;
Lederne for USA, Rusland,
Kina og Indien må handle!**

Download (PDF, Unknown)

**POLITISK   ORIENTERING: Den
gamle   verdensorden
disintegrerer –
BRIKS og det nye paradigme
vinder frem**

Se også 2. del (30 min)

Med formand Tom Gillesberg

Video 1. del:

Video 2. del:

Lyd:

Værre end 'fake news': Mediernes tvungne ensartethed!

– af Helga Zepp-LaRouche

5. august 2018 – Vi burde have lært fra 1920'erne og 1930'erne, at spredning af kulturel pessimisme i befolkningen har fatale konsekvenser. Men en sådan pessimisme spredes i dag i lyset af usikre fremtidsmuligheder i mange vestlige samfund, og især i Tyskland, med det resultat at flere og flere borgerne helt har opgivet håbet om at kunne gøre en forskel gennem deres egen deltagelse, eller at de tilslutter sig højrefløjspartier, der kan give et afløb for vreden, men ikke tilbyder nogen løsninger. Synderen for denne udvikling er ikke mindst det politiske etablissement, som får os til at

acceptere en 'TINA' politik – TINA er akronym for 'There Is No Alternative' (der er ikke noget alternativ) – og den tvungne ensartethed i 'mainstream'- medierne, som undertrykker alle budskaber, der peger på alternativer.

Vi gennemlever, hvad der sandsynligvis er den største strategiske forandring nogensinde. Under ledelse af BRICS-landene (Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika) fokuserer størstedelen af udviklingslandene for øjeblikket på 'win-win'- samarbejde, med det formål at gøre springet til en status som en industrialiseret nation, og at opnå en god levestandard for deres befolkninger så hurtigt som muligt. BRICS-gruppens årlige konference i Johannesburg i juli omfattede nogle af udviklingslandenes største og vigtigste internationale organisationer, såsom Gruppen af 77, Organisationen for Islamisk Samarbejde (OIC), Mercosur og Den Afrikanske Union, som alle var til stede for at samarbejde med BRICS om Det Globale Syden-initiativ.

Det kinesiske Silkevejs-initiativ, og ideen om at relationer ikke længere er baseret på geopolitisk konfrontation men på gensidige fordele, har forandret det politiske klima i mange af verdens regioner på en aldeles positiv måde. For eksempel har valget af den nyligt udpegede pakistanske premierminister Imran Khan for første gang skabt potentialet til at bilægge konflikten mellem Indien og Pakistan. Khan lovede at sikre, at hans land tog to skridt mod Indien for hvert skridt, som Indien ønskede at tage imod Pakistan. Samarbejdet mellem BRICS-landene har også indflydelse på Pakistan; Kina har traditionelt gode forbindelser med Pakistan, og netop nu holder de russiske og pakistanske søværn et møde på højt niveau, efter at de første fælles manøvrer mellem russiske og pakistanske landtropper nogensinde fandt sted netop for et år siden.

Også omfattet af den nye samarbejdsånd er Afrikas Horn, hvor de hidtil fjendtlige stater Somalia, Djibouti, Eritrea og Etiopien kraftigt udvider deres diplomatiske og økonomiske

forbindelser, i høj grad takket være kinesernes investeringer, som f.eks. i opførelsen af jernbanen fra Djibouti til Addis Abeba. Og i modsætning til den konsekvent negative mediedækning af forhandlingerne mellem Nordkorea, Sydkorea og USA er denne proces godt på vej med mulighed for, at et ledende nordkoreansk regeringsmedlem kan tale i New York inden den kommende Generalforsamling i FN til september.

I mellemtiden har den syriske regering lanceret den økonomiske genopbygning af provinsen Aleppo. Den første del af tretrinprogrammet er genopbygningen af infrastrukturen, det andet trin er den specifikke forsørgelse af hver enkelt familie, og den tredje fase er folks tilbagevenden til et sikkert nærmiljø, som viceminister i provinsen, Hamid Kenno, understregede. På samme tid har det russiske militær hjulpet med at oprette et flygtningecenter i Syrien, der vil byde flygtninge velkommen tilbage fra Jordan, Libanon og Tyrkiet og bistå dem med deres tilbagevenden til deres hjem. Et interministerielt koordineringsudvalg af de russiske udenrigs- og forsvarsministerier har overtaget den velordnede hjemsendelse af flygtninge.

Man ville formode, at alle disse udviklinger faktisk ville dominere overskrifterne, hvilket straks ville fylde alle klart tænkende mennesker med håb om, at verdensfreden er blevet mere sikker, at fattigdom kan overvindes, og at flygtningekrisen kan løses på en human måde. I stedet siger medierne ikke et ord om initiativet 'Globale Syden'. En artikel i Die Welt, broderet med meget geopolitisk spin, citerer Xi Jinpings tale på BRICS-topmødet: "Afrika har mere udviklingspotentiale end enhver anden region i verden". Og hvad konkluderer forfatteren? At "Kina arbejder for at opbygge sit imperium", og at det kommende topmøde mellem Kina og Den Afrikanske Union i Beijing førstkomende september bare er Xi Jinpings "charme-offensiv."

Selvfølgelig har denne censur af gode nyheder til formål at skildre det gamle neo-liberale paradigmes politik, som om, at

der ikke er noget alternativ. Hvis Kina – i øvrigt sammen med Indien, Rusland og Japan – nu påviser, at Afrika rent faktisk kan industrialiseres, og hvis det blev sandfærdigt rapporteret, så kunne nogen måske tænke sig at spørge hvorfor det afrikanske kontinent, efter århundreder med kolonialisme og årtier med IMF's berygtede kreditbetingelser, er i sin nuværende prekære tilstand, og om ikke dette er en væsentlig årsag til flygtningekrisen.

I stedet for at svare på Kinas gentagne tilbud om at arbejde sammen med de afrikanske stater om deres industrialisering i forbindelse med Den nye Silkevej, har den tyske regering blokeret for kinesiske investeringer i Tyskland, såsom den seneste erhvervelse af producenten af præcisions-maskineri, Leifeld Metal

Spinning, skønt forskellige undersøgelser bekræfter, at kinesiske investorer altid har sørget for at øge antallet af arbejdspladser og hævet lønnen. Hvor var regeringens veto, da dusinvis af britiske og amerikanske investeringsfonde i de senere år tog alting fra mellemstore virksomheder til boligselskaber og infrastruktur, skar de bedste dele fra og solgte dem, og lukkede ned for resten som socialt uforenelige?

Det er en absurd ide at tro, at man kan standse fremgangen for vækst- og udviklingslande – Indien og Kina alene tegner sig for 2,6 mia. mennesker – og pålægge den neoliberale geopolitiske model som den eneste mulige option for resten af verden. Blairs og Obamas politik for at omdanne hele verden til vestligt demokrati gennem regimeskifte og 'humanitære' interventioner som en slags moderne korstog, er klart mislykkedes. Hverken Kina eller Rusland vil have denne model, og flere og flere udviklingslande ser den kinesiske model som modellen for deres egen udvikling.

Årsagen er, at BRICS tilbyder en form for samarbejde, der fokuserer på gensidig udvikling, mens Vesten foretrækker den neoliberale model, og dermed profitmaksimering for de få på bekostning af de mange. Det bliver heller ikke overset i

resten af verden, at EU glider ind i mere og mere uenighed mellem dets medlemsstater, hvad enten det drejer sig om at håndtere flygtningekrisen, valget mellem større integration versus en understregning af national suverænitet eller forholdet til Kina, Rusland og USA.

At se på verden gennem eurocentriske briller tilslører den betragtning, at størstedelen af menneskeheden, repræsenteret ved BRICS og Det Globale Syden, har draget den konklusion af Vestens neoliberale politik, at en revision af det nuværende system for global styring er presserende nødvendigt, og at denne omorganisering ikke kan overlades til Vesten.

I stedet for arrogant at fortsætte med at sætte sig på egoismens høje hest i deres formodede overlegenhed, og snart lande deres befolkninger på historiens udkant, bør Europas nationer og USA se på tilbuddene fra Kina og Rusland om samarbejde og medvirken i udformningen af det nye paradigme. Trods punktafgifter pålagt af Trump fortsætter Kina med at tilbyde samarbejde til USA for at eliminere handelsunderskuddet gennem 'joint ventures' i tredjelande. Og en talskvinde for Kinas handelsministerium har netop sagt, "Vi tror altid på, at dårlige ting kan forvandles til gode, og at udfordringer kan forvandles til muligheder."

Og ved det netop afsluttede ASEAN- topmøde (Association of South East Asian Nations) i Singapore, genkaldte den russiske udenrigsminister Sergey Lavrov Putins ord fra Rusland-ASEAN-topmødet i Sochi i 2016, hvor han opfordrede partnerlande til at være opmærksom på det enorme geopolitiske og geoøkonomiske potentiale i det eurasiske kontinent, hvor den Eurasiske Økonomiske Union (EAEU), Shanghai Cooperation Organisation (SCO) og ASEAN supplerer hinanden. Lavrov understregede, at døren forbliver åben for EU og ingen skulle tvivle på, at EU burde være interesseret i det af rent pragmatiske økonomiske og forretningsmæssige grunde.

Men man kunne også finde grunde til et sådant samarbejde, som

går ud over det pragmatiske. Hvis Europa ikke vil glemme og miste sin humanistiske og klassiske kultur, så kunne vi genoplive ideerne fra Nicholas af Cusa, Leibniz og Schiller, og yde vores bidrag til udviklingen af menneskeheden. Det vil du helt bestemt ikke læse om i de almindelige medier. Men så er der dette forum (hjemmeside).

Et nyt paradigme kommer frem: Hvorhen USA?

LaRouche PAC Internationale Webcast for fredag d. 3. aug.,
2018

MATTHEW OGDEN: Hej, det er 3. august 2018. Mit navn er Matthew Ogden, og I lytter til vores fredagsudsendelse på Larouchepac.com med vores ugentlige strategiske oversigt. Som man kan se på skærmen bærer vores udsendelse titlen "Et Nyt Paradigme Kommer Frem: Hvorhen USA?" Vi lever helt bestemt i en periode med meget hurtig forandring, med hidtil usete udviklinger, der forekommer rundt om på kloden med stadig hurtigere frekvens. Som den kinesiske præsident Xi Jinping sagde under det nylige BRICS-topmøde i Johannesburg, Sydafrika, hvor dette billede er taget fra: "Vi er vidne til store ændringer, der udfolder sig i vores verden. Noget uset i et århundrede." Så denne hurtige forandring, som Kinas Præsident Xi Jinping henviser til, skyldes et sammenstød mellem to modstridende dynamikker på denne planet. På den ene side har vi det samtidige sammenbrud af hele den transatlantiske geopolitiske verdensorden. Vi er vidne til dette i alle dets facetter. Det er ikke kun økonomisk, men også finansielt, politisk, samt en social nedbrydning. Vi ser det lige her i vores dagligliv herhjemme i form af et stigende

antal dødsfald, de stigende stofrelaterede overdoser, den kollapsende sociale struktur og truslen om et totalt sammenbrud af Wall Street og City of Londons finanssystem. Dette truer. Men på den anden side ser man en samtidig opkomst af en helt ny international orden; en orden som drives af de globale megaprojekter og økonomiske udviklingsinitiativer, der er gennemført af Kina – Bælt og Vej-initiativet – og de lande, der er hoppet med om bord i det. Og effekten mærkes globalt, som BRICS-topmødet, der fandt sted for lidt over en uge siden i Johannesburg, Sydafrika, gjorde det krystalklart, at det her repræsenterer en helt ny vision for verden og en nyfundet dedikation til menneskeheden og udviklingen af hele planeten. Dette er ikke bare 'business as usual'; dette er et klart brud med den form for kolonialisme og geopolitisk verdensorden, som vi har oplevet i de sidste årtier. I stedet en forpligtelse til en helt ny vision for menneskeheden.

Schiller Instituttets Nye Paradigme Webcast, den 2. august, 2018 med Helga Zepp-LaRouche

Det Nye Paradigme bevæger sig fremad efter 'Singapore-Modellen. Dialog, ikke Krig! –

HARLEY SCHLANGER: Hej, jeg er Harley Schlanger fra Schiller Instituttet. Velkommen til denne uges internationale strategiske webcast med Helga Zepp-LaRouche, som er grundlægger og formand for Schiller Instituttet, og som er på forkant i kampen for at frembringe et nyt paradigme til

erstatning for det døende, farlige gamle paradigme med geopolitisk konfrontation.

Efter BRICS-topmøderne har der i den sidste uge været flere udviklinger, der har konsolideret det nye paradigme, en serie af nye initiativer, åbninger for dialog, fortsatte dialoger – og selvfølgelig hysteriske reaktioner fra City of London og neokonservative i USA.

Helga, hvorfor begynder vi ikke med det fortsatte momentum fra BRICS-topmødet, da der er meget at rapportere. Giv os en opdatering med hvad du ved om det?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Ja, vi diskuterede det i sidste uge, men i mellemtiden er der kommet flere rapporter ud om, at det ikke bare var BRICS og BRICS-Plus, med deltagelse af mange vigtige udviklingslande, men faktisk næsten flertallet af alle de vigtige organisationer for udviklingslandene, såsom G77, Mercosur, Organisationen for islamisk Samarbejde (OIC) og mange regionale organisationer. Man kan virkelig sige, at der meget, meget hastigt er ved at opstå en helt ny økonomisk orden, et nyt system for regeringsførelse baseret på 'win-win' samarbejde, på respekt for den andens suverænitet, og dette fortsætter virkelig ånden fra Den nye Silkevej, som nu har tag i flertallet af nationerne, i hvert fald på den sydlige halvkugle og i sektoren med udviklingslandene.

Dette skaber helt anderledes omstændigheder, så mange konflikter, som syntes at være uløselige, kan nu gå i en fredelig retning. Og jeg vil kun give dig et enkelt eksempel med Pakistans nye premierminister Imran Khan, der dybest set sagde, at Pakistan vil følge den kinesiske model, men han sagde også, at han ønsker tilnærmelse med Indien, og at for hvert skridt Indien tager med hensyn til Pakistan, er han villig til at tage to skridt. Så der er faktisk for første gang mulighed for at løse konflikten mellem Indien og

Pakistan. Og det er også første gang, at det russiske militær har holdt militærøvelser sammen med Pakistan.

Kina spiller naturligvis en stor rolle i Pakistan. Rusland har meget gode relationer til Indien. Og nu i den nye ånd fra 'Shanghai Cooperation Organization', (SCO), og BRICS 'Globale Syd', som de kalder denne nye udvikling, er det muligt at løse denne konflikt.

I en anden konflikt, bortset fra Nordkorea, som vi allerede har diskuteret, og som i modsætning til mediernes løgne ligger i en meget god position – det går fremad på den rigtige måde – er der, i ånden fra den Nye Silkevej, nu også for første gang en tilnærmelse imellem Somalia, Djibouti, Eritrea og Etiopien.

Og i denne sammenhæng fremsatte Houthi-lederen i Yemen et ensidigt fredstilbud til den anden side om fred blandt den yemenitiske befolkning, der lider under den værste humanitære katastrofe på planeten, at der bør være våbenhvile og tages skridt mod fred.

Jeg synes virkelig, at alle disse udviklinger er helt fantastiske, og de viser, at under ledelse af BRICS, især Kina og Rusland, og med dem også Indien, Sydafrika og Brasilien, gøres der en indsats for at erstatte den gamle, kollapsede, geopolitiske orden med det nye system for internationale systemrelationer, som jeg synes er meget, meget lovende. Og det er en stor skam, at vores almindelige medier i Vesten er så Gleichgeschaltet, så fuldstændig kontrollerede, at de fleste mennesker absolut ingenting ved om disse fantastiske udviklinger, fordi medierne bare ikke rapporterer om det, men det betyder ikke, at det ikke findes. Derfor appellerer jeg til Jer, vores seere, om at sørge for, at dette program bliver mere kendt, del det med dine venner og bekendte, og deltag i Schiller Instituttets arbejde, for vi skal have Vesten til at deltage i udformningen af denne nye

verdensøkonomiske orden. Det er absolut muligt, det kan gøres, men det kræver dog meget arbejde!

Dobbelt Magtsituation i Verden i Dag – hvilken Vej vil USA tage?

Leder fra LaRouchePAC den 1. august 2018 – BRICS-topmødet i 2018 kan med fordel sammenlignes med Bandung-konferencen for asiatiske og afrikanske nationer i Indonesien i 1955, hvor de tidligere koloniserede nationer mødtes for første gang uden tilstedeværelse af de koloniale herrer. Forskellen fra dengang og nu er, at BRICS nu ikke blot repræsenterer størstedelen af verdens befolkning, men også næsten halvdelen af verdensøkonomien, og langt den største vækst i verdensøkonomien.

Udviklingen på BRICS Forum i sidste uge, og de mange bilaterale og multilaterale møder på sidelinjen mellem statsoverhovederne og institutionerne i det "Globale Syden", demonstrerede, at det nye paradigme allerede eksisterer i verden i dag. Under indflydelse af, ikke nogen nation, men ånden og konceptet om den "Nye Silkevej", som blev iværksat af den kinesiske præsident Xi Jinping i 2013, har næsten alle nationerne i Asien, Afrika og Latinamerika, der generelt beskrives som 'udviklingslande', sluttet sig sammen for at omdanne verden gennem udvikling, ligesom Kina i løbet af få årtier har taget teten i de fleste kategorier indenfor infrastrukturudvikling og i mange kategorier indenfor industri og videnskabelig forskning, samtidig med at 700 millioner mennesker er blevet løftet ud af fattigdom.

Et af BRICS-topmødets større resultater var forpligtelsen

til, endelig, at løfte hele Afrika ud af den tilstand af fattigdom og underudvikling, der er blevet pålagt kontinentet af de tidligere kolonimagter. Indien og Kina forpligtede sig til at arbejde sammen for at bringe deres videnskabelige og teknologiske erfaring til det såkaldt mørke kontinent. Rusland lovede at 'oplyse Afrika' med energiudvikling, anført af atomkraft, tilgængeligt for alle, 'opbygget fra bunden af', for at give elektricitet til de 600 millioner afrikanere, der stadig lever i mørket.

Det andet center for denne dobbelte magtsituation, Vesten, befinder sig i en krise af historiske proportioner. Den Europæiske Union smuldrer både politisk og i flere lande også økonomisk. Det vestlige finanssystem er en spekulativ boble, der er ved at briste. Topmødet mellem den nye italienske premierminister Giuseppe Conte og præsident Trump i mandags har sat en skræk i EU's oligarker, der advarer om, at den nye amerikansk-italienske "akse" vil forstyrre lederskabet i Tyskland og Frankrig, hvis ledere i stigende grad bliver miskrediteret i deres egne nationer og i hele EU. Husk på, at Conte støttede Trumps intervention på G7-topmødet i juni, hvor Trump informerede disse 'ledere af det gamle paradigme' om, at deres sammenslutning i alt væsentlighed er irrelevant, med mindre Rusland er med ved bordet.

Så spørgsmålet forbliver – hvilken vej vil USA tage? Trump har insisteret på, at USA skal være venner med Rusland og Kina; at der ikke skal være flere 'regimeskifte-krige', og at han vil genoprette nationens industrielle infrastruktur, der befinder sig i en tilstand af sammenbrud. Kan han gøre det?

Kesha Rogers, godkendt af LaRouches Politiske Aktionskomité som kandidat til Kongressen for Texas, har udgivet en erklæring: "Kinas tilgang til Afrika viser os, hvordan vi kan gøre en ende på fattigdommen i USA." Hun udtaler, at USA "lider under ekstrem fattigdom, høje selvmordsrater, stofmisbrug, nedgang i grundlæggende økonomisk infrastruktur og manglende opsparing og finansiering til fremtiden. Alt imens USA har været i et accelereret fysisk økonomisk

sammenbrud, har Kina i løbet af de sidste 30 år skabt et økonomisk mirakel med hensyn til bekæmpelse af fattigdom, og løftet i hundredvis af millioner af mennesker ud af fattigdom med målrettede projekter og strategier, som løser de særegne problemer i hver by for sig. Dette har fungeret, ikke kun i Kina, men over hele verden, især i Afrika. Den hurtige udvikling af den fysiske økonomi, igennem byggeri af udviklingskorridorer med jernbaner og modernisering af havne, er nu at ved at ophæve det Britiske Imperiums overlagte kolonialistiske politik med krige og økonomisk ødelæggelse.”

Dette, konkluderer hun, er den model, som amerikanerne skal følge: “Denne model, som i dag gennemføres i Afrika med hjælp fra Kina og BRICS-nationerne, må vedtages i USA for at omdanne vores forsømte samfund, der er blevet ødelagt af kriminel uagtsomhed, til ‘brødkurve’ med økonomisk vækst og velstand. “Dette er midlet, skriver hun, til at opnå de mål der er fastsat af præsident Trump, som har ” forpligtet sig til at genopbygge og udvide den forfaldne amerikanske infrastruktur, og forbedre relationerne til Rusland og Kina samt andre førende nationer rundt om i verden.” (Se webstedet med Rogers kampagne for den fulde erklæring m.m.)

Rogers har også en anden plan, der omhandler det nye, positive forhold mellem præsident Trump og den nyvalgte præsident i Mexico, López Obrador. Da Trump har erklæret, at NAFTA skal erstattes med en helt ny handelsaftale, bør vi ikke kalde den nye plan for den Nordamerikanske frihandelsaftale, men det ‘Nordamerikanske Bælte- og Vejinitiativ, ‘NABRI. På denne måde kan USA deltage fuldt ud i udviklingen af Mexico og i hele Latinamerika, såvel som i USA selv, sammen med Kina og de andre 100 nationer i Bælt- og Vejinitiativet. Og, som Trump og López Obrador begge er enige om, ved at skabe økonomisk udvikling, job og håb for fremtiden, kan flygtningekrisen løses, og narkotikakartellerne, som nu stort set styrer Mexico, besejres.

Det er dette samarbejde mellem, hvad LaRouche kalder ‘de Fire Magter’, Rusland, Kina, Indien og USA samt andre suveræne stater, der måtte ønske at deltage, der kan gøre en ende på

'Imperiets' magt i verden én gang for alle, og frembringe et nyt paradigme for menneskeheden.

Fremkomsten af en ny, retfærdig verdensøkonomisk orden finder sted; britisk kupforsøg i USA må slutte.

Leder fra LaRouchePAC den 31. juli 2018 – Betydningen af BRICS-nationernes 10. årlige topmøde i Sydafrika i sidste uge er, at fremkomsten af en ny verdensøkonomisk orden nu finder sted. Dette var tydeligt i udtalelser og handlinger fra statsoverhovederne for Kina, Rusland, Indien og andre, men blev også afspejlet i 'BRICS-Plus' gæstnationernes engagement i den opsøgende indsats rettet mod "det Globale Syd"; BRICS-Plus gæstnationerne repræsenterede systematisk alle de større regionale økonomiske fællesskaber på den sydlige halvkugle, fra Fællesmarkedet (Mercosur) i Sydamerika, til den Afrikanske Union (AU), til Organisationen for Islamisk Samarbejde (OIC), og videre til Sydøstasien. Allerede inden BRICS-topmødet trådte sammen, havde Præsident Xi Jinping og premierminister Narendra Modi hver især besøgt Rwanda, som præsiderer for den Afrikanske Union i 2018.

Processen bevæger sig hurtigt. Millioner af mennesker ønsker at udvikle sig og bevæge sig fremad. For eksempel sagde præsident Recep Tayyip Erdogan i Johannesburg, at hans nation, Tyrkiet, burde tilslutte sig BRICS, og gøre

det til "BRICST." Bemærk at Tyrkiet i 2018 har formandskabet i Organisationen for Islamisk Samarbejde, som har 57 medlemsstater, heraf 47 der har et muslimsk flertal, og kollektivt repræsenterende 1,3 mia. mennesker. Erdogans økonomiske rådgiver, Cemil Ertem, forklarede den 25. juli, at en "ny politik" begynder at blomstre i østlige lande i modsætning til krisen i Vesten. Ertem sagde, at det udvidede BRICS kan være den økonomiske "ækvivalent" til 'Archimedes løftestang', der flyttede verden. "Opfølgingsplaner fra BRICS-topmødet omfatter for eksempel åbninger af nye filialer af kreditbanker til udvikling. En ny filial af BRICS's Ny Udviklingsbank åbnes snart i Sao Paolo, Brasilien og derefter i Brasilia.

Ved afslutningen af BRICS-topmødet, udsendte Helga Zepp-LaRouche en artikel, "BRICS-landene er i centrum af en ny, retfærdig verdensøkonomisk orden! eller hidtil uset i historien: Hvordan Kina forandrer af verden!" Hun sagde, at topmødet var "formet af den Nye Silkevejs ånd. Det betyder intet mindre, end at en ny æra for menneskeheden er påbegyndt, en æra, hvor alle nationer i verden har ret til udvikling på grundlag af videnskabelige og teknologiske fremskridt."

I direkte modsætning til denne fremgang, kom så den ulykkelige handling med mordet på den øverste ingeniør for 'Den Store Etiopiske Renæssance-Dæmning' på den Blå Nil, Simegnew Bekele den 27. juli. Dette er et morderisk signal til ingeniører og forskere overalt om at holde sig væk fra udvikling. Give op Skjule sig.

Indtil videre har politiet ikke udsendt nogen endelig udtalelse om, hvem der er ansvarlig. Men – cui bono – poteaftrykket af en britisk operation er tydelig. Selv om der er modsætninger internt i Etiopien, forklarer det ikke målrettede snigmord. For fem uger siden var der også mordforsøget på Etiopiens nyvalgte premierminister Abiy Ahmed, som arbejder aktivt for samarbejde, for fred og udvikling

overalt på Afrikas Horn.

Disse målrettede drab og mordforsøg bringer mindelser om lignende tilfælde, foretaget af den britiske geopolitiske flok på et andet kritisk tidspunkt i nyere tid. I Tyskland var der mordene på fortalernes for udvikling, Buback (1977), Herrhausen (1989), Rohwedder (1991) og andre – tilskrevet 'Rote Arme Fraktion', en britisk løgnehistorie – og lignende operationer.

Tiden er nu inde til at gøre alt for at sætte en stopper for denne neo-imperialistiske ondskab, én gang for alle. Vi må stoppe kupforsøget af britisk herkomst mod præsidentskabet for USA. Dette gør det muligt for den transatlantiske blok at slutte sig til den historiske revolutionerende globale udvikling, der nu dukker frem. For hver dag som kupforsøget fortsætter, blokeres der for strategiske muligheder, kritiske møder forsinkes og faren for en total krig og kaos forøges.

I dag var der nye signaler af den form for positive udenlandske relationer, som burde finde sted mellem lederne af USA, Kina, Rusland og andre. På den fælles pressekonference i Det Hvide Hus med præsident Trump, sagde den besøgende italienske premierminister Giuseppe Conte, at "forholdet mellem de Forenede Stater og Rusland er grundlæggende ... [for] stabilitet og sikkerhed." Præsident Trump, der gik med til at mødes med præsident Putin, sagde, at han også er parat til at mødes med Iran, hvor som helst og når som helst. Trump sagde: "Jeg tror på møder."

BRICS sætter dagsordenen for global udvikling – USA må gå med for at oprette en ny verdensorden, baseret på fred gennem udvikling

Den enorme dynamik ved topmødet mellem BRICS-landene (Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika) den 25.-27. juli i Johannesburg, og især BRICS's 'Afrika Dialog Forum', der fandt sted ved samme lejlighed, har samlet det meste af verden omkring flere nøglekoncepter: Fred gennem udvikling; 'BRICS-plus' som kernen i et nyt syd-syd-forhold, eller 'Globale Syd; 'det Nye Silkevejs-koncept som basis for "nye drivkræfter bag udvikling; "atomkraft for alle nationer, med Rusland i spidsen; og det presserende behov for internationalt samarbejde om udviklingen af Afrika og Sydvestasien fra århundreder med koloniale krige og udbytning.

Overvindelsen af det britisk/saudisk-skabte terroristnetværk i Syrien, tilvejebragt af det åbne samarbejde mellem Trump-administrationen og Putin-administration i Rusland, og den lovende omformning af den koreanske halvø tilvejebragt af samarbejdet mellem Trump, Xi Jinping, Putin og den sydkoreanske præsident Moon Jae-in, giver bare et glimt af hvad der kan opnås gennem strategisk samarbejde mellem de store magter, der bryder med det Britiske Imperiums geopolitiske opdeling af verden i øst versus vest.

Den tidligere amerikanske diplomat James Jatras, der talte ved en konference afholdt af Schiller Instituttet i New York City i juni, udgav i lørdags en kraftig artikel i Strategic Culture med titlen "Vil de næste skridt vedrørende Iran pege imod en

ny 'de tre store' eller 3. Verdenskrig?" Med 'de tre store', henviser han til USA, Rusland og Kina, idet han noterer, at Trump konsekvent har afvist rollen som 'verdens politimand', som pålagt USA af de anglofile neo-konservative, alt imens han også afviser den afindustrialisering, der fulgte med den radikale 'frihandelspolitik', der også kommer fra briterne. Med henvisning til professor Michael Klare påpeger artiklen korrekt, at Trump konsekvent har presset på for en 'tripolær verdensorden' med USA, Rusland og Kina, der arbejder sammen. Hvorfor ville Trump vende sig imod myten om 'verdens eneste supermagt' i en Pax Americana? Klares indsigt: "I den Trump'ske tankegang er dette land blevet svagt og overstrakt på grund af dets ukritiske overholdelse af de fremherskende forskrifter for den internationale liberale orden, der kræver, at USA påtager sig opgaven med at være politimand for verden, alt imens de giver dets allierede økonomiske og handelsmæssige fordele til gengæld for deres loyalitet. "En afvisning af den mislykkede rolle (hvilken, som Klare ikke nævner, er den britiske vision af 'britiske hjerner og amerikansk råstyrke', som opretholder imperiet) ville tillade "fremkomsten af et mindre belastet, stærkere Amerika – omtrent som et stærkere Rusland er opstået fra Sovjetunionens vrag i dette århundrede, og et stærkere Kina fra vraget af maoismen."

Jatras advarer om, at hvis det igangværende kupforsøg mod Trump skulle lykkes, ville en regering under Mike Pence bringe 'det gamle regime' tilbage, den "neoliberale, unipolare orden", som hurtigt ville sætte sig i bevægelse for at knuse Trumps samarbejde mellem 'de tre store'. Resultatet ville være en "katastrofe af bogstaveligt talt ufattelige proportioner, en katastrofe, som Trump har forsøgt at stoppe."

Dette er en afspejling af LaRouches halvtreds år lange perspektiv, der blev lanceret for halvtreds år siden, et perspektiv, med en afslutning af den permanente krigsførelse og nedskæringspolitik under det Britiske Imperium, der drives af London og Wall Street. LaRouche hævdede, at dette kun kunne

opnås ved en sammenkomst af alle suveræne national-stater baseret på menneskehedens fælles mål. Dette er nu klart inden for rækkevidde. Næsten hele Asien, Afrika og Latinamerika er nu forenet bag dette princip gennem BRICS og den Nye Silkevej. EU smuldrer, mens en ny italiensk regering fører an i et brud med EU-diktaturet og en fornyelse af samarbejdet med Rusland og Kina. Den nyvalgte italienske premierminister Giuseppe Conte mødes mandag med præsident Trump i Det Hvide Hus.

På trods af den ekstreme fare er det et historisk øjeblik, der kalder på stor optimisme og fuldt engagement, et øjeblik, og en mulighed, som ikke må gå tabt.

BRICS-Plus Nyskabelse med det 'Globale Syden' markerer Momentum mod nyt Paradigme for verdensomspændende Fred og Udvikling

Det tre dage lange BRICS-topmøde i Johannesburg, som i aften sluttede med en præsentation af værten, den sydafrikanske præsident Cyril Ramaphosa, havde hidtil uset deltagelse af statsoverhoveder og regeringer for de lande, der for indværende præsiderer for de vigtigste regionale organisationer i det 'Globale Syden.' Dette skete som en opfølgning på BRICS-topmødet i 2017, ved hvilket værtslandet Kina indledte en praksis med "BRICS-Plus", nemlig at invitere

fem statsoverhoveder, som repræsenterer “nye markeder og udviklingslande.”

Men i år var nyskabelsen med gæstinationer udvidet yderligere for systematisk at engagere alle de lande, der præsiderer for stående organisationer – kaldet “regionale økonomiske fællesskaber “- for det Globale Syden og de Forenede Nationer. De er ikke kun fra Afrika, men fra hele rækken af lande syd for Krebsens vendekreds – det vil sige ‘syden’ – og omegn. Den fulde liste er gengivet nedenfor.

Titlen på BRICS-Plus initiativet for ‘engagement’ i 2018 var “BRICS-Plus: Sikring af bæredygtig og inkluderende vækst for velstand i det ‘Globale Syden’.” Præsident Xi Jinping understregede i hans bemærkninger til ‘engagements-dialogen’, at nationer sammen kan udforske “nye drivkræfter for udvikling” (se separat slug.) I tråd hermed har den russiske præsident Vladimir Putin drøftet atomkraft med en række nationer, herunder Zambia, Sydafrika, Egypten, og andre.

‘Engagements-erklæringen’ fra BRICS sagde, at “baggrunden for dette BRICS-Plus koncept er, at skabe en platform for større interaktion og partnerskaber blandt lande i det Globale Syden for at forme dagsordenen for gennemførelsen af ændringer i den globale økonomi ....” Dette indvarsler kommende historiske politiske forandringer, i særdeleshed på mødet til september i Kina, arrangeret af ‘Forum for Samarbejde mellem Kina og Afrika (FOCAC).

Organisationer og nations-formandskaber ved topmødet i Johannesburg:

– Afrika –

African Union–Rwanda, 2018 formand

NEPAD (New Partnership for Africa’s Development)–Senegal,
Chair of its HSGIC (Government Heads of State and Government

Implementation Committee)

IGAD (Intergovernmental Authority on Development)–Ethiopien

ECCAS (Economic Community of Central African States)–Gabon

EAC (East African Community)–Uganda

ECOWAS (Economic Community of West Africa States)–Togo
Common Market for Eastern and Southern Africa–Zambia

– Amerika –

CARICOM (Caribbean Community)–Jamaica, ny formand

MERCOSUR (Common Market of the South)–Argentina,
medlem

– Asien –

OIC (Organization of Islamic Cooperation)–Tyrkiet

Africa-Asia Strategic Partnership, Indonesia, formand
med
Sydafrika

– Multinationale –

G77 (Group of 77+ Kina)–Ægypten, formand

G20 (Group of 20)–Argentina, formand.

**BRICS-topmødet demonstrerer
det nye paradigme for
menneskeheden –
USA må gå med, hvis det skal**

Lykkes

BRICS-topmødet, BRICS Plus-møderne og BRICS-Afrika-forum, der blev holdt i Sydafrika i sidste uge, har demonstreret optimismen hos flertallet af menneskeheden, repræsenteret ved BRICS Plus, og denne institutions kapacitet for at udgøre kernen i den nye verdensorden, baseret på principper defineret af Lyndon LaRouche over de sidste årtier.

Hvad der nu er påkrævet, sagde Helga Zepp-LaRouche i dag, er at denne organisationen driver USA til at blive en del af dette nye paradigme, og slutter sig til den nye silkevej. Se rapporterne fra Johannesburg nedenfor, og præsident Trumps mod til at udfordre briternes kupmagere. Det er vores job at udføre det nødvendige næste skridt – at bringe USA og BRICS Plus-nationerne sammen, i ånden af den nye silkevej, til at udvikle Afrika, rekonstruere de transatlantiske økonomier, og skabe det nødvendige nye internationale finanssystem, baseret på LaRouches fire love.

**BRIKS-landene i centrum for
en ny, retfærdig, økonomisk
verdensorden!**

**Enestående i
verdenshistorien: Hvordan**

Kina forandrer verden!

Af Helga Zepp-LaRouche, den 28. juli 2018

Inspireret af Kinas fabelagtige fremskridt finder der nu for tiden en strategisk nyorientering sted blandt udviklingslandene, hvorved der skridt for skridt opstår en økonomisk verdensorden baseret på helt andre principper. Medens Vesten forgæves forsøger at opretholde det neoliberale økonomiske systems gamle verdensorden, arbejder flere og flere nationer sammen med BRIKS-staterne, Shanghai-samarbejdsorganisationen (SCO) og andre regionale organisationer inden for rammerne af det nye silkevejsinitiativ på grundlag af et samarbejde til gensidig fordel. Man demonstrerer derved, at verden kan udformes meget mere menneskeligt, end EU demonstrerer med sin barbariske flygtningepolitik,

“Jeg vil have den kinesiske model, fordi det, som Kina har opnået, er utroligt. Den måde, Kina har overvundet fattigdommen på, har intet sidestykke i historien!” – dette er en udtalelse fra Pakistans nyvalgte statsminister, Imran Khan, der samtidigt meddelte, at han vil besvare ethvert positivt skridt fra Indiens side for at forbedre forholdet til Pakistan med to skridt fra hans side. Præcist den samme stemning gjorde sig gældende ved det netop afsluttede topmøde for BRIKS – altså Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika – i Johannesburg, der var fuldstændigt præget af Den nye Silkevejs ånd, der hævder ikke mindre end, at alle verdens nationer har ret til at udvikle sig på grundlag af videnskabelige og teknologiske fremskridt, og at der er opstået en ny ære for menneskeheden.

Den kinesiske præsident Xi Jinping understregede i sin tale på topmødet, hvor også Indonesien, Tyrkiet, Argentina og rigtig mange afrikanske statsoverhoveder deltog, at det internationale samfund befandt sig ved en skillevej og måtte udvikle en helt

ny form for internationale forhold. Med en begejstret kulturoptimisme, der er helt forsvundet i Europa, betonedede Xi det videnskabelige fremskridts afgørende rolle som drivkraft for den økonomiske opbygning. "Videnskab og teknik udgør som de primære produktivkræfter en uudtømmelig kraft, der driver den menneskelige civilisations udvikling fremad." Menneskeheden har foretaget kæmpe udviklingspring fra landbrugs- til industrisamfund og står nu foran nye videnskabelige og teknologiske revolutioner og industrielle forvandlinger. Hvis staterne griber de chancer, der frembyder sig, kan de opnå en dynamisk økonomisk vækst og dermed et bedre liv for deres befolkninger.

Xi fortsatte med at sige, at der lå større udviklingsmuligheder i Afrika end på noget andet kontinent, og derfor havde det et større udviklingspotentiale end noget andet område i verden. BRIKS ønskede derfor at forstærke samarbejdet med Afrika og lade dette samarbejde blive til forbillede for udviklingen af syd-syd-forholdene. Denne intensivering vil forstærkes yderligere på det forestående forum for Kina-Afrika-samarbejde i Beijing til september, hvor integrationen med det økonomiske bælte-initiativ skal føres videre. Også den indiske statsminister Modi fremførte, at fredsbevarelse og Afrikas udvikling havde den højeste prioritet for hans regering. Man meddelte også, at man agtede at oprette et Mahatma Gandhi – Nelson Mandela – center. Præsident Putin berettede i sin tale, at Rusland agtede at "tænde lyset" på det afrikanske kontinent og forsyne det med energi, fremfor alt med atomenergi, hvor Rusland for tiden har udviklet sig til den teknologiske fører i verden.

Stigningen i handelen mellem Kina og Afrika inden for de sidste 40 år er enorm: Fra 765 millioner \$ i 1978 har samhandelen allerede nået 170 milliarder \$ i 2017 for at ligge på 400 milliarder årligt i de kommende år. I det hele taget stiger BRIKS-landenes økonomiske betydning voldsomt: i det forløbne år androg disse landes samlede bruttonationalprodukt

over 17 billioner \$ og dermed mere end EU's. Præsident Xi havde før topmødet ud over de Forenede arabiske Emirater også aflagt statsbesøg i Senegal, Rwanda og Sydafrika fulgt af Mauritius i tilknytning til topmødet. Kinas og Indiens regeringer har også besluttet sig for fælles investeringer i Afrika i sammenhæng med det Nye Silkevejsinitiativ. En yderligere byggesten til den nye økonomiske orden er konceptet "BRIKS-plus", en platform, der skal udbygge det økonomiske og også strategiske samarbejde mellem endnu flere stater og regioner. Det er blandt andet de deltagende landes hensigt at skaffe stemmeret i IMF til et stadigt større antal medlemsstater fra denne blok for at kunne påvirke afgørende beslutninger.

Samarbejde eller konfrontation

Xi Jinping understregede under topmødet også energisk det synspunkt, med en tydelig henvisning til Donald Trumps trusler om importtold, at der ikke gives nogen vindere i en handelskrig. Man stod foren valget mellem samarbejde eller konfrontation, mellem gensidige fordele eller muligheden for at gøre sin nabo til tigger, men at de, der fulgte denne kurs, i sidste ende blot ville skade sig selv.

Netop denne effekt har man allerede kunne iagttage ved sanktionerne mod Rusland, som flere eksperter her i landet anser for en ulykke, da de har tvunget Rusland til at genopbygge flere af de produktionsområder, der ødelagdes under Jeltsin-årenes chokterapi, og samtidigt til at fordybe forholdet til Kina og Asien. Og ligesom ved de (af den amerikanske kongres) påtvungne sanktioner fra USA's og EU's side mod Rusland, har Trumps trusler om importtold over for Kina øjensynligt den af ophavsmændene oversete virkning, at de blot fremmer BRIKS-landenes samarbejde og øger deres ønske om en mere retfærdig og afbalanceret verdensorden.

På et seminar hos Chongyang Finansinstitut på Renmin-universitetet i Beijing påpegede Putins økonomiske rådgiver

Sergej Glazjev, at det i betragtning af den dårlige tilstand i de vestlige økonomier, der stadig havde stærk fokus på spekulation frem for produktiv økonomi, burde komme til et stadig tættere samarbejde mellem de nye silkevejsinitiativer, mellem BRIKS og SCO. Og hvis trykket på disse stater skulle vokse yderligere, så ville det blot fremskynde tendensen til ikke længere at afvikle den internationale handel i dollars, men i de pågældende landes valutaer.

Af den kinesiske regerings årsberetning, som statsminister Li Keqiang for nylig fremlagde under et ledelsesmøde i statsrådet, fremgik det tydeligt, at Kina vil gøre alt for at beskytte landet mod virkningerne fra et nyt sammenbrud i det transatlantiske finanssystem. Stillet over for store internationale udfordringer vil Kina vedtage en hel pakke af forholdsregler for at styrke den produktive økonomi, heriblandt skattelettelser for investeringer i grundforskningen, 200 milliarder \$ til infrastruktur, et krav om kreditudstedelse til små og mellemstore virksomheder, såvel som en entydig bekæmpelse af "zombiefirmaer" og enhver form for spekulation.

Den dynamik, der for tiden udvikles med den kinesiske model og BRIKS som centrum, er resultatet af en årtierlang politik fra IMF's og Verdensbankens side, der med deres krav om såkaldte strukturtilpasninger og betingelser for udviklingslandene ikke blot har forhindret disse landes udvikling, men derudover har gennemført en gigantisk kapitaloverførsel fra disse lande til det neoliberale finanssystems banker. Af denne politik, som vi blandt andet har en stor del af flygtningekrisen at takke for såvel som de på løgne byggede krige i Sydvestasien og Nordafrika, har BRIKS og mange udviklingslande draget en lignende slutning som af Asien-krisen i 1997, hvor megaspekulanter som George Soros spekulerede adskillige asiatiske landes valutaer ned til indtil 80% af deres tidligere værdi.

Vi i Vesten har lige præcist det valg, som Xi Jinping har

præciseret. Vi kan tage mod Kinas mangehånde tilbud og sammen med BRIKS og andre stater hjælpe med til at opbygge Afrika, Sydvestasien og Latinamerika industrielt og dermed samtidigt virkeliggøre et fremtidsperspektiv for os selv. Dette vil under alle forhold kræve et farvel til kasinoøkonomien og indførelse af en Glass-Steagall-bankopdeling såvel som oprettelsen af nationalbanker og oprettelsen af et nyt Bretton-Woods-kreditsystem.

Eller vi kan forsøge at holde fast i det nuværende, håbløst bankerotte, neoliberale finanssystem, der er indrettet på profitmaksimering for eliten på bekostning af en stor del af befolkningen samt udviklingslandene. Så har vi valget mellem et nyt krak, denne gang langt værre end i 2008, og et af dollarsammenbruddet udløst finanssammenbrud, såfremt staterne i den nye økonomiske blok værges sig i fællesskab mod en konfrontation fra USA's side.

Vi har følgende valg: Enten genopfrisker vi her i USA og Europa vore bedste traditioner, det vil sige Alexander Hamiltons amerikanske økonomiske system og principperne fra det tyske økonomiske mirakel efter anden verdenskrig og traditionerne fra vor klassiske kultur – og så arbejder vi sammen med Kina og BRIKS med på at udvikle verden. – Eller vi vil selv være skyld i, at vore kulturer snart opstilles i de afrikanske og asiatiske museer som eksempler på samfund, der ikke var overlevelsesegnede i moralsk henseende.

zepp-larouche at eir.de

Helga Zepp-LaRouche opfordrer

Vesten til at deltage i 'at gøre kagen større' for alle parter.

Hvad er den globale betydning af BRICS-konferencen i Sydafrika, som det meste af lederskabet i den vestlige verden ignorerer?

Det er intet mindre end opbyggelsen af en ny verdensøkonomisk orden, i hvilken de kinesisk-afrikanske relationer er af højeste strategisk betydning, sagde Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche i dag i sit ugentlige webcast. "Jeg ved, at mange mennesker har tendens til at se bort fra Afrika, især i USA, men hvad der sker er meget ekstraordinært ... Kina har erkendt, at Afrika har potentialet til at blive 'det nye Kina med afrikanske egenskaber.' Og mange afrikanske ledere er meget glade for at blive inspireret af den støtte, som Kina giver."

Med Indien og Japan, der slutter sig til Kina for at tilbyde store investeringer i afrikansk infrastruktur og udvikling, og hvert af landene diskuterer at investere i fællesskab med Kina, "kan man faktisk se, at der er potentiale for en helt ny opstilling. Dette er det nye paradigme i sin vorden".

"Ånden" fra Den Nye Silkevej, der blev udtrykt i præsident Xi Jinpings tale til BRICS' Forretningskonference (se EIR 'Daily Alert' 26. juli), med dens understregning af videnskabens særlige rolle som en uudtømmelig kraft til udvikling, er "en form for takning, som er helt uhørt blandt vestlige ledere," men det er den tankegang, der omformer verden. Zepp-LaRouche opfordrer alle til at læse hele Xi's tale på egen hånd. [[Http://www.xinhuanet.com/english/2018-07/26/c_129920686.htm](http://www.xinhuanet.com/english/2018-07/26/c_129920686.htm)].

"Man kan virkelig se, at verden i den forstand ændrer sig til

et meget bedre sted, end folk har nogen anelse om. Og man kan dele verden op i de mennesker der erkender, at en ny strategisk model er under udvikling, en model, som mange lande i verden meget hurtigt tilslutter sig... og dem der er helt ligeglade, eller uvidende, eller bare ikke forstår, at det gamle paradigme ikke fungerer mere, og at de fleste af verdens lande – udviklingslandene sammen med Kina og Indien – udgør 80 % af verdens befolkning, og også repræsenterer en stigende del af verdensøkonomien. BRICS har for første gang har overgået G7 i forhold til BNP.”

Schiller Instituttet har til hensigt, at “få vestlige nationer til at forstå og anerkende det utrolige potentiale, der ligger i denne nye formation og ikke modsætte sig det,” understregede hun.

Zepp-LaRouche insisterer på, at konfrontation, herunder handelskrig, er en “taber”, hvor ingen vinder. Det modsatte valg er win-win; “man gør bare kagen større, og så kan alle få et større stykke kage.”

Churchill tog absolut fejl i, at der ikke kan være ægte venskaber mellem nationer, kun interesser! BRICS er karakteristisk for de venskaber, der nu udvikler sig på tværs af planeten blandt forskellige kulturer. Heri ligger civilisationens fremtid, efter Zepp-LaRouches opfattelse, en fremtid, hvor folk “forholder sig til hinanden som Einstein til Planck, eller som Wilhelm von Humboldt til Schiller, eller lignende store tænkere, der behandlede hinanden på grundlag af det kreative potentiale i det andet geni. ”

Men for at opnå dette kræves handling, advarede hun og pegede på det enorme slag, som præsident Donald Trump står overfor for, nemlig at følge op på succesen på Helsinki-topmødet, hvilket blev vist i meddelelsen i onsdags fra den nationale sikkerhedsrådgiver, John Bolton, at “præsidenten mener, at næste bilaterale møde med præsident Putin skal finde sted,

efter at Ruslands-heksejagten (Russiagate -red.) er forbi, så vi har aftalt, at det først kommer i det nye år.”

Zepp-LaRouche afsluttede sin webcast med en opfordring til folk om at “udnytte det potentiale der ligger i, at Trump forsøger at få et bedre forhold til Rusland, og at han skal gå tilbage til sit oprindelige positive forhold til Kina, hans venskab med Xi Jinping; og at alle de mennesker der er involveret i Russiagate, Muellergate, at de grundlæggende skulle have deres passende straf, fordi de samarbejdede med en udenlandsk regering (den britiske -red.) og ikke Trump.”

Lavrov bifalder Sydafrikas initiativ for Afrika ved BRICS-topmøde.

26. juli (EIRNS) – I en artikel i det sydafrikanske blad Ubuntu, udgivet af Department of International Relations and Cooperation (DIRCO) (Ministeriet for Internationale Relationer og Samarbejde), sagde den russiske udenrigsminister Sergey Lavrov: “Vi støtter en yderligere styrkelse af afrikanske landes suverænitet, deres uafhængige valg af vejen frem for udvikling, samtidig med at de bevarer et nationalt særpræg... Afrika syd for Sahara er den mest dynamisk voksende region på planeten og spiller en nøglerolle i verdensmarkedet for mineraler og kulbrinter, et bredt og hurtigt voksende forbrugermarked, og er et af de mest attraktive investeringsområder”, sagde Lavrov ifølge websiden for udenrigsministeriet i Moskva.

Idet han pegede på, at BRICS-Afrika-

partnerskabet, der blev lanceret under Sydafrikas formandskab for BRICS i 2013, er under støt udvikling, sagde Lavrov: "Vi bifalder den særlige opmærksomhed, som Pretoria giver til problemer relaterede til Afrika i BRICS's arbejde. Dette arbejdsområde bliver også stadig vigtigere for russisk udenrigspolitik. Rusland har bidraget væsentligt til afkoloniserings-processer og fremkomsten af nye uafhængige stater på kontinentet. "

**POLITISK ORIENTERING den 26.
juli 2018:**

**BRIKS-topmøde i Sydafrika:
Kina viser Afrika vejen ud af
fattigdom**

Se også 2. del.

Med formand Tom Gillesberg

Video 2. del 5 min.:

Lyd:

Ny Rapport: OPERATION FELIX: Yemens mirakuløse genopbygning og tilslutning til den Nye Silkevej

Af Hussein Askary, Schiller Instituttets koordinator for Sydvestasien.

Genopbygningen af Yemen, efter den aktuelt igangværende, destruktive, anglo-saudiske aggressionskrig er afsluttet, vil kræve et mirakel. Men det er præcis, hvad denne rapport foreslår. Miraklernes tid er over os. Mange mirakler er opnået, og mange andre er i gang. En ny æra i menneskehedens historie er gryet under BRIKS-nationernes lederskab (Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika), samt under den kinesiske præsident Xi Jinpings lancering i 2013 af Bælte & Vej Initiativ (BVI). Disse to udviklinger har åbnet historiens porte for en ny og retfærdig verdensorden.

Kinas mirakuløse industrialiseringsproces hen over de seneste to årtier, der har løftet 700 million af landets borgere ud af fattigdom, er en stærk indikator for denne nye proces. Den kendsgerning, at Kina har tilbudt sine teknologiske kapaciteter, sin knowhow og sine finansielle resurser til partnere i udviklingslandene, så de kan gentage dette mirakel, udgør en stærk motivering for det yemenitiske folk og lederskab for at vælge de højeste ambitionsniveauer.

Det er i denne sammenhæng, at Yemen kunne rejse sig og opnå sit eget mirakel. Ligesom det lykkedes yemenitterne at præstere det mirakel, at de har modstået de mest ondsksfulde og magtfulde militærstyrker, således kan de – med en

tilsvarende succes – præstere miraklet med at genopbygge deres land. Dette genopbygningsmirakel bliver naturligvis vanskeligere end det militære, men det bliver mere glædeligt og vil bringe alle Yemens borgere sammen – mænd og kvinder fra alle mulige dele af landet og fra alle forskellige baggrunde, som en forenet kraft til fordel for en hel nation.

Download (PDF, Unknown)

Schiller Instituttet taler på BRIKS- og SCO-begivenhed i Rusland

En repræsentant for Schiller Instituttet rejste til Rusland, hvor han holdt en kort tale for et publikum af unge ledere fra lande i BRIKS og Shanghai Samarbejdsorganisationen (SCO) og andre. Diskussionen var arrangeret af den Russiske Union for Unge, der havde inviteret panelister og eksperter til deres Tredje BRIKS- og SCO-ungdomsforum i Sotji, feriestedet ved Sortehavet, som blev opbygget fra bunden for at huse Vinterolympiaden i 2014. Denne begivenhed var en del af den 19. Verdensfestival for Unge og Studerende. Flere end 20.000 deltog i den store åbning i sidste uge, hvor den russiske præsident Vladimir Putin talte, og dernæst rejste videre for at deltage i Valdai Klubbens møde omkring 40 km væk i bjergene nær byen.

Talerne og panelisterne gik alle ind for mere integration, diskussion og konsultation mellem deres lande, især inden for

erhvervs- og finanssektoren. De vil arbejde på at opbygge mere tillid, respekt og stabilitet. BRIKS, SCO og Bælte & Vej Initiativet (BRI) blev alle nævnt som systemer, i hvilke forskelligheder ikke afgør relationerne, men derimod den fælles vision om udvikling og fællesskab om ideer. For nylig er en BRIKS-avis, en SCO-avis og en BRIKS Tv-kanal blevet opbygget, fordi en masse negative nyheder var blevet cirkuleret i hele verden imod BRIKS. Informationskrigen var i centrum for mange diskussioner, især i sammenhæng med de igangværende 'fake news'-kampagner i USA. I dette lys lavede BRIKS-Tv et kort interview med Schiller Instituttet, og andre har også udtrykt interesse for at udveksle synspunkter.

Foto: Stefan Ossenkopp holdt som repræsentant for Schiller Instituttet i Tyskland en tale for forummet for unge ledere i BRIKS og SCO i Sotji, Rusland.

Det er Bælte & Vej eller nedsmeltning

Leder fra LaRouche PAC, 17. sept., 2017 – Den virkelighed, der konfronterer det transatlantiske finanssystem, har en vis evne til at hævde sig.

På den ene side er der tænksume statsmænd, såsom tidligere franske premierminister Jean-Pierre Raffarin, Macron-regeringens udsending til dette års Bælte & Vej Forum i Beijing, der den 16. sept. til *Xinhua* sagde, at »Europa bør tilslutte sig det af Kina foreslåede Bælte & Vej Initiativ så snart som muligt«, med *Xinhua*s parafrase. »Lad os gribe muligheden og skabe flere profitter. Jeg mener, vi vil opnå win-win-resultater gennem samarbejde med vore asiatiske

partnere«, sagde Raffarin. »Frankrig, såvel som andre europæiske lande, har brug for hastig vækst. Vi bør blive involveret i stedet for blot at diskutere det, for så spilder vi en masse tid. Initiativet er meget vigtigt for Europa ... Kina tilbyder en hjælpende hånd.«

På samme måde er Panamas regering, der netop har etableret diplomatiske relationer med Folkerepublikken Kina efter i årtier at have haft relationer med Taiwan, nu i færd med fuldt og helt at komme med om bord i Bælte & Vej Initiativet. Under den kinesiske udenrigsminister Wang Yis besøg til landet, understregede præsident Juan Carlos Varela Panamas betydning som logistisk havne- og lufthavnsplatform og opfordrede Kina til at benytte Panama som dets område for iscenesættelse af Bælte & Vej Initiativet for hele Latinamerika. Medlem af Panama Canal Authority Economics Unit, Eddie Tapiero, understregede en yderligere, afgørende pointe: Bælte og Vej »er en ny forretningsmodel for globalisering i verden, og Panama bør ikke være en udenforstående. USA må, som alle latinamerikanske landes hovedpartner, blive en del af initiativet. Med alle spillerne, der arbejder hen mod samme mål, vil landene på længere sigt opnå en balance i deres styrke og stabilitet.«

Selv Rajoy-regeringen i Spanien synes at have regent ud, hvad vej, vinden blæser. Efter at have deltaget i Bælte & Vej Forum i Beijing, var Rajoys regering vært for et meget succesfuldt besøg i Spanien af Kinas statsrådgiver Yang Jiechi, hvor Spaniens yderligere integration i Bælte & Vej blev diskuteret.

På den anden side er der Wall Streets ekstremt opportunistiske intrigemagere, såsom Jim Rogers, uddannet på Balliol College (Oxford University) og sammen med George Soros medstifter af Quantum Fund, og som nu er gået egne veje som »investor og finanskommentator«, og hvis synspunkter, indrømmer han, bedst beskrives som den Østrigske Skoles monetarisme. I et interview, der blev udgivet af RT den 16. sept., sagde Rogers, at, hvis USA lancerer en fuldt optrappet handelskrig mod Kina,

ville dette omgående give bagslag og sandsynligvis føre til, at Kina og Rusland trådte til og omgående erstattede det nuværende internationale finanssystem. »Hvis de indfører store sanktioner mod Kina, bringer det hele verdensøkonomien til fald. Og det vil sluttelig gøre mere ondt på USA end på Kina, fordi det bare vil tvinge Kina og Rusland og de andre lande tættere sammen. Rusland og Kina og andre lande forsøger allerede at etablere et nyt finanssystem. Hvis Amerika indfører sanktioner imod dem, ville de blive nødt til at gøre det meget hurtigere.«

Det, som disse udviklinger reflekterer, understregede Lyndon LaRouche i dag, er, at det, der er i færd med at blive skabt, er udviklingen af et nyt system, der vil fungere. LaRouche var den oprindelige skaber af dette nye system, der skulle erstatte det bankerotte Britiske Imperium, og mange af de personligheder, der i årenes løb var involveret sammen med LaRouche i promoveringen af denne politik, i alle dele af planeten, kommer nu tilbage for at spille større roller. Dette ses fra Thailand, til Europa, til Panama. Det er LaRouches indflydelse, hans ideer, der er drivkraften bag denne dynamik.

Noget er ved at ske, forklarede LaRouche. Hele feltet er ved at åbne op; der kommer atter frisk vand. Forskellige folk og politiske kræfter vil komme med om bord og vil få jobbet gjort. Det er disse mennesker, vi må organisere med dette formål for øje, sagde han.

Foto: Der poseres for fotografen før receptionen med Kinas præsident Xi Jinping som vært for BRIKS-ledere og statsoverhoveder for inviterede stater. September, 2017. (en.kremlin.ru)

Gør atter Amerikas infrastruktur stor: Gå med i Kinas globale initiativ; Drop truslen om krig

Leder fra LaRouche PAC, 5. september, 2017 – Øjeblikket er stadig modent for amerikanere til at lære af de enorme menneskelige og økonomiske tab som følge af orkanen Harvey: Byg den nye infrastruktur, der burde have været bygget for længe siden, for at forebygge, at disse katastrofer berøver amerikanere deres hjem, jobs, ufortalt rigdom og endda livet. Vend det sammenbrud, der finder sted i slow-motion, af forældede infrastrukturplatforme, på hvilke den amerikanske økonomi har arbejdet.

For henved 50 år siden lavede staten Texas et udkast til planer for et omfattende system til vand- og oversvømmelseskontrol, som ville beskytte statens Golfkystbyer fra oversvømmelse – og dens yderste, sydøstlige kyst og øvre sletter fra tørke – ved at koble mange damme og reservoirer sammen via en lang kanal langs kysten, der kunne flytte overskydende vand mellem flodbassiner. Dette var i det samme årti, hvor JFK og RFK arbejdede for en vandmanagementplan i det vestlige USA ved navn North American Water and Power Alliance – det Nordamerikanske Vand- og Elektricitetssamarbejde – et dusin gange større end Tennessee Valley Authority – til overvindelse af ørkendannelse og til kunstig vanding af landbrugsjorder.

Behovet for at bygge sådanne nye og højere teknologiske infrastrukturplatforme mindskes ikke, fordi en økonomi, der køres af Wall Street, og mange krige har blokeret for dem. Der

kommer et nyt, historisk øjeblik, hvor de må udføres. Vi er nu blevet bragt til dette punkt, med tre, store amerikanske byer, der er blevet fuldstændig ødelagt af orkaner på lidt over et årti, og med økonomiske tab, der langt overstiger prisen for at bygge disse store projekter.

Dette kræver mere end blot store udgifter, der vedtages af Kongressen til katastrofehjælp – selv om FEMA's katastrofemidler vil være brugt ved slutningen af denne uge, med endnu en alvorlig orkan, Irma, der nærmer sig. Det vil blive nødvendigt at udstede statslige kreditter for milliarder til infrastruktur i de kommende par år, noget, der kun kan gøres gennem statslig bankvirksomhed efter Alexander Hamiltons model og gennem den form for storstilet kredit til projekter, som blev udstedt af præsident Franklin Roosevelts Reconstruction Finance Corporation.

Kongressen må hurtigt skabe begge dele, som det er angivet i LaRouche PAC's Erklæring om en Nationalpolitik af 30. aug. Kongressen må ligeledes genindføre Glass/Steagall-bankopdeling for at sikre, at private banker trækkes ud af Wall Street-spekulation og er med i en genopbygning af finansiering. NASA må genoplives og spille en førende rolle, som denne udviklings videnskabelige drivkraft.

Dette betyder, at vi må mobilisere for de »Fire Økonomiske Love for at redde nationen« fra 2014, forfattet af *EIR's* stiftende redaktør, Lyndon LaRouche. Og Kinas og BRIKS-landenes Bælte & Vej Initiativ for globalt samarbejde om finansiering og byggeri af nye, storstilede infrastrukturprojekter, er den ramme, vi må tilslutte os.

Betänk, at USA konfronteres med tre kriser: Wall Street, som trækker det hen imod endnu et finanskollaps; truslen om atomkrig over Koreahalvøen; og sammenbruddet af fundamentet for dets økonomiske liv, infrastrukturplatforme. Præsident Trumps oprindelige plan for sit præsidentskab, som var at samarbejde med Rusland og Kina og koncentrere os om at

genopbygge Amerikas infrastruktur, ville have ført til en anden og bedre situation end disse kriser. Amerikanere må skride til handling, og handling nu, for at komme til denne plan.

LaRouche PAC må gå i spidsen for at få denne påtrængende nødvendige politik; andre vil følge efter.

Foto: Ruslands præsident Vladimir Putin, Kinas præsident Xi Jinping og hans hustru Peng Liyuan før receptionen, hvor formand Xi Jinping var vært for BRIKS-ledere og lederne af de inviterede staters delegationer. 4. sept., 2017. (en.kremlin.ru)